

1979 மார்ச் 23]

(9) வரவு செலவுத் திட்டம், 1979-80—வாக்கெடுப்பு

(அ) கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 40,89,64,000க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”.

திரு. பெ.சு. திருவேங்கடம் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சிகள் ஒன்றியத் தேர்தல்கள் உடனடியாக நடத்தக் கோரி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய வளர்ச்சி நலத் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 40,89,64,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”. என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, கிராமங்களில் உள்ள அரிஜன குடியிருப்புகளுக்கு சாலை வசதி, மின் வசதி, குடிநீர் வசதி, சுகாதார வசதி, சுடுகாட்டுக்கு நல்ல பாதை அமைப்பது, வானொலி வழங்குதல் ஆகியவைகள் செய்து கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 40,89,64,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. என். வரதராஜன் : தலைவரவர்களே, ஊராட்சி-பேரூராட்சி மன்றங்கள் நிதி பற்றாக்குறையால் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற இயலாத நிலைமையை மாற்ற அதிகமாக அரசு உதவித் தொகைகளை ஒதுக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்த—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 40,89,64,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”. என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

[1979 மார்ச் 23]

THIRU J. JAMES : Sir, to discuss the necessity to bifurcate the Panchayats in Kanyakumari District as viable units before the Panchayat elections as some of the Panchayats do not have minimum population and income to pay even the electricity bill I move—

“That the allotment of Rs. 40,89,64,000 under Demand No. 28-Community Development Projects be reduced by Rs. 100”.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 40,89,64,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஆ) கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி மேம்பாடு

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி மேம்பாடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 9,80,40,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

திரு. சு. பாலன் : தலைவரவர்களே, நகர்ப்பகுதி மேம்பாடு நலனைக் குறித்து, வாகனப்போக்கு வரத்து எதிர் காலத்தில் மிக நெருக்கடியாக ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலையைத் தவிர்க்க சாலைகளை அகலப்படுத்துவது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி மேம்பாடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 9,80,40,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1979 மார்ச் 23]

திரு. ரெ. வீ சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, நலிவுற்ற நகராட்சிகளுக்கு அரசு நிதி உதவி செய்வது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி மேம்பாடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,80,40,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, கோவை மாநகராட்சியில் வீட்டு வரிகளை அதிகமாக திடீர் என்று உயர்த்தி ஜனங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கஷ்டத்தை தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்காமல் தாமதமாவது பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி மேம்பாடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,80,40,000 இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி மேம்பாடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ.9,80,40,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டம் தக்கலை நகருக்கு இதுகாறும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்க ஏற்பாடு செய்யாதது குறித்து விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 34—நகர்ப் பகுதி மேம்பாடு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 9,80,40,000-இல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”
என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மானியக் கோரிக்கைகளும் வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவை முன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படுகின்றன.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சமுதாய நல வளர்ச்சித் திட்டத்தினுடைய இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக, என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை

* 701-731ம் பக்கத்தில் கொள்கை விளக்கம், இணைப்புகள் I, II ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1979 மார்ச் 23]

நான் வற்புறுத்தி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். ஏற்கனவே, இங்கே ஊராட்சிகள் சட்டம் வந்தபொழுது, ஜுன் மாதத்திலேயே தேர்தல் நடத்தப்படும் என்று நம்முடைய உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் இங்கே அறிவித்தார். மக்கள் எல்லாம் தேர்தல் வரும் என்கிற அடிப்படையில், கிராமங்களில் மிக ஆவலோடு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்படி ஜுன் மாதத்திலே நடத்தப்பட வேண்டுமென்று நானும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனாலும், எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்திலே, தேர்தலுக்கு முன்னதாக சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்படவுள்ளன என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைக்கப்படவுள்ளன என்று சொல்வதனால், ஊராட்சிகள் தேர்தல் தள்ளிப் போய்விடுமோ என்ற அச்சம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. அந்த அச்சம் ஏற்படாவண்ணம், ஜுன் மாதத்திலே தேர்தல் நடத்தப்படுவதற்கு நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

அதே நேரத்திலே, இங்கே பல்வேறு தலைப்புகளில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுடைய வளர்ச்சிக்காக, அல்லது கிராம வளர்ச்சிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற நிதிகளை நான் பார்க்கின்றபொழுது இன்றையதினம் தமிழ்நாடு அரசாங்கத்திற்கு அதனுடைய வருவாய் உயர்ந்திருக்கிற அளவிலே இந்தச் சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு அதிகமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லையென்பதை நான் மெத்த பணிவுடன் அரசுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயும் சரி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த காலங்களிலும் சரி, அரசாங்கம் சொல்கின்ற பல்வேறு வளர்ச்சிப் பணிகளைக் கிராமங்களிலே இருக்கிற ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள், ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், ஒன்றியக் குழு, அதிலே பணியாற்றுகிற பல்வேறு அலுவலர்கள் எந்த அளவிற்கு உற்சாகத்தோடு, அக்கறையோடு, பாடுபடுகிறார்களோ, அரசாங்கம் எத்தனை திட்டம் போட்டாலும், அந்த அளவிலேதான் திட்டங்கள் கிராமங்களிலே செயல்பட முடியும்.

1979 மார்ச் 23] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[பிற்பகல் 12-10.]

அந்த அளவிலேதான் அரசாங்கம் எத்தனை திட்டங்கள் போட்டாலும் கிராமங்களிலே அந்த திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே செயல்பட வேண்டும். சமுதாய நல திட்டம் என்று சொல்கிற போது சமுதாயத்திலிருக்கிற, அடித்தளத்தில் இருக்கிற மக்களுக்கு, கிராமப்புறங்களுக்கு வேண்டிய சாலைகள் அமைக்க, பாசன வசதிகள் அமைக்க, குடிதண்ணீர் கிடைக்கச் செய்ய, நீர்தேக்க தொட்டிகள் அமைக்க, கால்நடை வளர்ச்சி, சுகாதார வளர்ச்சி, பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுதல், மருத்துவ வசதி இப்படி பல்வேறு வசதிகள் எல்லாம், அடித்தளத்திலே இருக்கிற கிராம மக்களுக்கு கிடைக்க வேண்டும் என்று தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பல ஆண்டுகளாக நல்ல முறையிலே செயல்பட்டுக் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்க வேண்டுகிறேன். ஆனால் இன்றையதினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கலைக்கப்பட்டு விட்டன. தனி அதிகாரிகள் இருந்து ஆட்சி செய்து வருகிறார்கள். 6 மாதத்திற்கு ஒரு முறை தனியுத்காரியினுடைய பதவிகாலம் நீட்டிக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆனால் இன்றையதினம் கிராமங்களுடைய வளர்ச்சிப் பணி பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதிலே ஆளும் கட்சிக்கோ, எதிர்க்கட்சிக்கோ கருத்து வேற்றுமை இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அன்றையதினம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த காலத்திலும், காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சியிலே இருந்த காலத்திலும் கிராமங்களிலே தெருவிளக்குகள் அமைப்பதற்கு நாங்கள் எல்லாம் எத்தனை பாடுபட்டோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிற நேரத்திலே, இன்றையதினம் அந்த தெருவிளக்குகள் எரிகின்றனவா என்று பார்த்தாக வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் வந்ததற்குப் பிறகு ஒரு மாறுதலை செய்தார்கள். ஊராட்சி மன்ற தலைவர்களே அதற்கு, அந்த விளக்குகளுக்கு வேண்டிய பல்புகளை வாங்கி போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், பல்புகளை நாங்கள் வாங்கிப் போட்டாலும், அதற்கு வேண்டிய மற்ற சாமான்கள் நாங்கள் வாங்கிப்போட்டாலும், மின்சாரத் துறையிலே இருக்கிற அலுவலர்கள் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களோடு ஒத்துழைப்பதில்லை. அப்படிப்பட்ட காரணத்தினால் இன்றையதினம் கிராமங்களிலே இருக்கிற தெருக்கள் இருனோடி இருக்கின்றன என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்தாக வேண்டும்.

உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், மின்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அதை விரைவாக கவனிக்கப்படும் என்று சொன்னதாக சொன்னார்கள்.....

[1979 மார்ச் 23]

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, அன்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வரவில்லை. நமது மின்சாரத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை அறிவித்தார்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : நன்றி, ஆனால் அதை மிக விரைவாக செயல்படுத்துவதற்கு நான் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

தெருவிளக்குகளின் காரணமாக ஊராட்சியினுடைய வருவாயிலிருந்து பெரும் பகுதி நிதி மின்சாரத்துறைக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக மீட்டர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இருக்கக்கூடிய நிர்வாக சீர்கேடுகளை களைவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் சுதந்திரம் வாங்கி இத்தனை ஆண்டுகள் ஆன பிறகும் கூட கிராமங்களில் மின் விளக்குகள் புதிதாக அமைக்கப்பட்டு தேவைகள் பூர்த்திசெய்யப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அங்கே தெருவிளக்குகள் அமைக்கிறபோது, மின் துறையினர் ஒரு பெரிய தொகையை ஒப்பாசிட்டாக கட்டியாக வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அந்தத் தொகையை கட்டுவதற்குரிய நிலையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் நிதி நிலைமை இல்லாத காரணத்தினால், மின்சார விளக்குகள் போடுவது காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதை நீங்கள் நீக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல குடிநீர்ப் பிரச்னை. ஊராட்சிகளின் அடிப்படைச் சட்டத்தைப் படித்தாலே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தலையாய கடமை என்று சொன்னால் கிராமப்புறங்களிலே இருக்கிற மக்களுக்கு ஊராட்சி நிதியிலிருந்து குடி தண்ணீர் பெறுகிற கடமைதான் தலையாய கடமையாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இன்றையத்தினம் கிராமப்புறங்களிலே குடி தண்ணீர் தட்டுப்பாடு இருக்கிறது என்பதை நான் கூறித்தான் ஆக வேண்டும். ஆனால் அதைச் சொன்னால் நீங்கள் இருந்தீர்களே இந்த ஆட்சியிலே, காங்கிரஸ் கட்சி இருந்ததே இந்த ஆட்சி பீடத்திலே அப்பொழுது என்ன செய்தீர்கள் என்று கேட்பார்கள்.

இந்தக் கட்சிகளெல்லாம் ஆட்சியிலே இருந்தபோது அவர்கள் செய்தார்கள். குடிதண்ணீர் வசதிகள் நல்ல முறையிலே செய்துத் தரப்பட்டன. எந்த ஒரு ஆட்சியிருந்தாலும் குடி தண்ணீர் பிரச்னை தோன்றிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. எந்த ஆட்சியும் அதை முழுமையாக செய்திருக்காது என்றாலும் கிராமங்களிலே ஏற்கெனவே மேல் நீர்த்தேக்க தொட்டிகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. குடிநீர் வாரியம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. குடிநீர்

1979 மார்ச் 23] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

வாரியமும் செயல்பட்டது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் செயல்பட்டன. ஆனால் பராமரிப்பு பணிகளை ஊராட்சி மன்றங்கள் செய்து வந்தன. ஆனால் இன்றைய தினம் இவைகள் எல்லாம் குடிதண்ணீர் வடிகால் வாரியம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நீங்கள் சட்டம் போடுகிறீர்கள்.

சாதாரணமாக ஒரு கிராமத்தில் அங்கே இருக்கின்ற மோட்டார்கள் மின்சாரம் வராத காரணத்தால் காயல் தீய்ந்து போய் விடுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்கள் கமிஷனர்களிடத்தில் பணம் பெற்று மறு நாளோ அல்லது அதற்கு மறு தினமோ அதை எடுத்துச் சென்று ரிப்பேர் செய்து உடனடியாக போடுவதற்கு வசதிகள் இருந்தன. ஆனால், இன்றையத் தினம் 3 மாதம், 6 மாதம் ஆகின்றது. என்னைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் எடுத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் சொல்லி, பலமுறை அங்கேயுள்ள பொறியாளரைச் சந்தித்தும், மோட்டார் பழுது பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லியும் 6 மாத காலம் ஆகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது “ஆஸ் எ டிரையல் மெஷர்” பரிட்சார்த்தமாக மெயிண்டென்ன்சை தென்னாற்காடு, வடாற்காடு, செங்கற்பட்டு ஆகிய 3 மாவட்டங்களிலும் டிவாட் போர்ட் நிறைவேற்றி வருகின்றது. எங்கெங்கே இப்படி மோட்டார்கள் வேலை செய்யவில்லை என்று தகவல் வருகிறதோ அங்கே அவர்கள் உடனடியாகச் சென்று அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து அதை பழுது பார்த்து வருகிறார்கள்.

திரு. க. சுப்பு : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிற மானியம் ஒன்றுதான். எனக்கு இதிலே ஒரு சந்தேகம். டிரைனேஜ் வாட்டர் சப்ளை பற்றியும் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். இரண்டையும் சேர்த்து எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறீர்களா? தனித்தனியாக எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறீர்களா? நீங்களே டிரைனேஜ் வாட்டர் சப்ளைபற்றி ஒரு வெட்டுத் தீர்மானம் அனுமதித்து இருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இரண்டிற்கும் சம்பந்தம் இருக்கின்ற காரணத்தால், உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் பதில் சொன்னால் போதும்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். நிர்வாகத்தில் கீழ் மட்டத்தில் இருக்கும் பிரச்னையை நாங்கள் இங்கே சொல்கிறோம். அவர்கள் ஏதோ 3 மாவட்டங்களில் பரிட்சார்த்தமாக அதைச் செய்வதாகச்

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்] [1979 மார்ச் 23]

சொன்னார்கள். அவர்கள் பரிட்சார்த்தமாக அந்தத் திட்டத் தைச் செய்து கொண்டு வருவதால், அந்த மக்களும் பரிட்சார்த்தமாக கஷ்டங்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமா, அது முடியுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் அது சரிப்பட்டு வராது. அதிலே குறைபாடுகள் வரும். ஆகவே, ஏற்கெனவே உள்ளது போல் ஊராட்சி மன்றங்களே அதைச் செய்வதற்கு விட வேண்டும். ஊராட்சி மன்றங்களும் புதிய முறை வேண்டாம் என்று சொல்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் அதை ஒப்புக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசு இதை கவனித்து அந்த மக்களின் கஷ்டத்தைப் போக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூடங்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்றையத்தினம் நான் முதலில் கூறியதுபோல் ஏராளமான ஒன்றியங்களில் துவக்கப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. துவக்கப் பள்ளிகளுக்கு ஏராளமாக கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு இருக்கின்றன. ஆனால் ஏற்கெனவே அரசாங்க மானியம் கொடுப்பதை விட பொது நிதியில் இருந்து ஏராளமான கட்டிடங்களை எல்லாம் நாங்கள் கட்டி வந்து இருக்கிறோம் கிராமப்புறத்தில். அப்படியிருந்தும் மக்கள் தொகை அதிகமாக வளர்ந்து வருவதால் ஏற்கெனவே கட்டப்பட்ட கட்டிடங்கள் கிராமப்புறங்களில் போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே, 300 மக்கள் தொகைக்கு மேல் உள்ள இடங்களில் புதிய பள்ளிகள் துவங்கவேண்டுமானால் அதற்கு கட்டிடம் தேவைப்படுகிறது. அப்படி இருக்கிறபோது, அரசாங்கம் ஆண்டுக்கு ஒரு பள்ளி எடுத்துக் கொண்டால் போதும் என்று அந்த அளவில் நிதி ஒதுக்கித் தருகிறார்கள். பள்ளிகள் கட்டுவதற்காக ஒன்றியத்தில் தீர்மானம் போட்டு, மதிப்பீடு தயாரித்து, கோட்டப் பொறியாளர் அனுமதி பெற்று, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அந்தப் பணியைச் செய்யலாம், அது நியாயமான பணிதான் என்று அவர்கள் உத்தரவு தந்த பிறகு, ஒன்றியங்கள் அந்தப் பணியை நிறைவேற்றி வந்தன. இது காலதாமதத்தை குறைப்பதற்காக முன்னேற்றக்கழகம் ஆட்சியில் இருந்த நேரத்தில் செய்யப்பட்டது. பிறகு நெருக்கடி நேரத்தின் போது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் இருந்த அதிகாரம் ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநருக்கு மாற்றப்பட்டது. 1 இலட்ச ரூபாய் நிதி என்றால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அளிக்கலாம். அதற்கு மேல் இருந்தால் ஊரக வளர்ச்சி இயக்குநருக்கு வரவேண்டும். 3½ இலட்சம் ரிசர்வ் நிதி இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[பிற்பகல் 12:20]

நான் தெளிவாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் 3 இலட்சம் ரூபாய் ரிசர்வ் நிதியாக வைக்க வேண்டுமென்பது அவசியமா? நிச்சயமாக அந்த அவசியம் ஏற்படாது. 3 இலட்சம் ரூபாய்க்கு உடனடியாகச் செலவு வரவேண்டிய அவசியம் எந்த ஒன்றியத்திற்கும் ஏற்படாது. அதனால் ஒரு இலட்சம் ரூபாய் ரிசர்வ் நிதியில் வைத்துக் கொண்டு

1979 மார்ச் 23] [திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

மீதிப் பணத்தை இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு செலவழித்துக் கொள்ள அனுமதி அளிக்கும் அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படியானால்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் விரைவாகப் பணியாற்றி, வேகமாக முன்னேற முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பள்ளிக் கட்டிடங்களுக்கு இன்னும் அதிகமாக நிதி ஒதுக்க வேண்டும். ஏற்கெனவே மெயின் பில்லிங் இருந்தாலும் கூட்டுணைக் கட்டிடம் கட்ட வேண்டிய அவசியம் பல்வேறு இடங்களில் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அவசியம் ஏற்பட்டால் அதற்கு அனுமதிக்க வேண்டும். சில ஒன்றியங்களில் மெயின் பில்லிங் இருக்கும். முதலிலே 3 அல்லது 4 ஆசிரியர்கள் அங்கே பணியாற்றியிருப்பார்கள். வளர்ந்து வரும் தேவைக்கேற்ப, 12, 13 ஆசிரியர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தாலும் துணைக் கட்டிடம் கட்டப்படாமல் இருப்பது ஒரு குறைபாடாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் துணைக் கட்டிடம் கட்ட நிச்சயமாக அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இருப்பது சாலை. சாதாரணமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள சாலைகள் பழுதுபார்க்கப்படுவது எப்போது என்றால் ஒன்றில் புயல் அடிக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் பெருமழை பெய்து வெள்ளம் அதிகமாக வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால் வறட்சி வரவேண்டும். இப்படி ஏதாவது ஒன்று வந்தால் தான் ஊராட்சி ஒன்றிய சாலைகள் ஓரளவுக்கு செப்பனிடப் படக்கூடிய சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இல்லை என்றால் அந்த சாலைகள் அப்படியே கிடக்கின்ற கட்டாய சூழ்நிலை இருந்துவருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்குக் காரணம் ஊராட்சிகளின் நிதி மிகவும் குறைவு. 3 மைல், 4 மைல் நீளமுள்ள சாலைகள் கூட ஊராட்சியின் பொறுப்பில் இருக்கின்றன. அதைப்போல் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் இருக்கிறது. நிதிவசதி மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் பராமரிக்க முடியாமல் இருப்பது ஒரு பக்கம். இன்னொரு பக்கம் சாலைகளைப் பராமரிக்க ஒதுக்குகின்ற நிதியில் பெரும் பகுதி ரோடு இன்ஸ்பெக்டர்கள், காங்க் கூலிகளுக்கு சம்பளமாகப் போய் விடுகிறது. மீதி இருக்கிற சிறு நிதியைக் கொண்டு சாலைகளைச் சரியாக செப்பனிட முடியவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் இதில் ஒரு முடிவு எடுத்து, கிராமச் சாலைகளை செப்பனிடுவதில் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் ஏராளமான சாலைகளைப் போட்டார்கள். சாலைகளுக்காக பல இலட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவிடப்பட்டது. இன்றையதினம் அந்த சாலை

[திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம்]

[1979 மார்ச் 23]

களைப் பராமரிக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல், ஏற்கெனவே போட்ட சாலைகள் பழுதடைந்து கிடக்கிற காரணத்தால் புதிய சாலைகள் போட முடியாமல், இருக்கின்ற சாலைகளைப் பழுது பார்ப்பதற்கே ஏராளமான பணம் செலவிடப்படுகிறது. இந்த நிலையை எண்ணிப்பார்த்து அரசாங்கம் ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி என்று சொல்லுகிறபோது, வருவாய் அடிப்படையில் இரண்டு, மூன்று வகையாகப் பிரித்து, ஊராட்சியினுடைய நிதிக்குத் தக்கவாறு ஒரு குறிப்பிட்ட தூரமுள்ள சாலைகளை ஊராட்சிகள் பராமரிக்க வேண்டும்; அதற்குமேல் ஒரு குறிப்பிட்ட தூரமுள்ள சாலைகளை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பராமரிக்க வேண்டும்; அதற்குமேல் தூரமுள்ள சாலைகளை அரசாங்கம் பராமரிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு அடிப்படையை வகுத்துக் கொண்டு, அதைச் செயல்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் இன்றையதினம் கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற சாலைகள் சரியான முறையில் செப்பனிடப்படக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று சிறுபாசனம். ஏற்கெனவே சிறுபாசனம் என்பதற்கு மிகக்குறைந்த நிதியைத்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அனுமதித்திருக்கிறார்கள். அதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஏரியை பராமரிக்க வேண்டுமென்றால், 1,500 ரூபாய், 2,000 ரூபாய் என்று மதிப்பீடு தயாரிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உங்களுக்கு ஒதுக்கிய நேரம் கடந்துவிட்டது. ஒவ்வொருவருக்கும் 10, 10 நிமிடம்தான். முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. பெ. சு. திருவேங்கடம் : இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். ஆகவே, அந்தக் குறைந்த நிதியைக்கொண்டு சரியாக ஏரிகளைப் பராமரிக்க முடியாத சூழ்நிலை இருப்பதால் அதற்கும் கோரிய நிதியைத் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று, இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றிய நிர்வாகம் சீர்கேடு அடைந்திருக்கிறது. இங்கே நிதிநிலை அறிக்கையில் பேசும்போது கூட பல பிரச்சனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறோம். அவைகளை எல்லாம் அரசாங்கம் மனதிலே கொண்டு, ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் விரைவிலே தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

1979 மார்ச் 23]

*திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய உதவித் தலைவரவர்களே, இந்த சமுதாய நலத்திட்டத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். சமுதாயம் இப்போது நன்றாக இல்லை என்றே சொல்லலாம். ஏன், இந்த சட்டமன்றமே கூட இப்போது நன்றாக இல்லை. சட்டத்தின் பெயரால் கூச்சல்களும் குழப்பங்களும் உண்ணாவிரதங்களும் அன்றாடம் எங்கே பார்த்தாலும் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இது போன்ற நிகழ்ச்சிகள் இப்போது அதிகமாகி இருக்கின்றன. இங்கே ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் என்ற பெயராலே இந்த மன்றம் கூட நடப்பது தடைப்படுகிறது. இதற்கு ஆளும் கட்சி மாத்திரம் பொறுப்பல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயமாகும். எதிர்க்கட்சிகளும் கூட இதற்குப் பொறுப்பு என்று தான் இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றம் எவ்வளவு பாரம்பரியமானது. அப்படிப்பட்ட இந்த மன்றம் நடப்பதிலே கூட இருள் சூழ்ந்திருக்கிறது என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் நியாயத் திற்கு துணை போனால்தான் இந்த நாடு நன்றாக இருக்கும். அதற்குப் புறம்பாக நாம் எல்லாம் நடப்பது நல்ல நிலையிலே கொண்டுவரவில்லை. என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம், என்பதை இந்த மன்றத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வெளியிலே நம்மைப் பற்றி நன்றாகப் பேசவில்லை. இந்த சட்ட மன்றத்தைப்பற்றி வெளியிலே மிக மோசமாகப் பேசுகிறார்கள். ஆகவே இந்த மன்றத்திலே இருப்பவர்கள் இந்த மன்றத்தினுடைய பாரம்பரியத்தைக் காப்பாற்றி நடக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி வளர்ச்சி பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஊராட்சி வளர்ச்சி இப்போது ஸ்தம்பித்திருக்கிறது. ஊராட்சி ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை. அங்கே குழப்பம் மேலோங்கி இருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவர்களுக்கு விரோதமாக கமிட்டிகள் அமைக்கப்பட்டு அவை செயல்படத் துவங்கியதன் காரணமாக ஊராட்சி வளர்ச்சி குன்றியிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நிர்வாக அமைப்பின் வளர்ச்சி பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். நிர்வாகம் தவறான கணக்குகளை எழுதி, கஜானா காலியாக்கக் கூடிய நிலையைச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்காக மறுபடியும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தேர்தலை நடத்தி சரியான முறையிலே ஏற்பாடு செய்யாததன் காரணத்தால் இப்போது அது மோசமான நிலையை அடைந்துகொண்டிருக்கிறது என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன். நிர்வாகக் கேடு பற்றி அரசு கவலைப்படுவதில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். அதைப் பற்றி எத்தனையோ முறை சொன்னாலும் கூட அதற்காக விரைவிலே நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. எப்படியாவது ஆட்சி நடந்தால் சரி என்று நினைத்தால், அது தவறாகக் கொண்டு

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்க அம்பலம்] 1979 மார்ச் 23

போய்விடும் என்பதை இந்த ஆட்சி உணரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உதாரணமாக கன்னங்குடி ஊராட்சி ஒன்றியத்திலே கமிஷனர் ஒருவர் தவறு செய்கிறார் என்று அதாவது அவர் லஞ்சம் வாங்குகிறார் என்று அப்போதிருந்த கலெக்டர் நாராயணன் அவர்களிடம் எத்தனையோ முறை எடுத்துக் கூறினோம். என்கே பார்த்தாலும் அப்படி இருக்கிறது. இதை என்ன செய்வது என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நமது ஊராட்சி உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரிடத்திலே நானும் மதிப்பிற்குரிய மேலவை உறுப்பினர் திரு. ராமகிருஷ்ணத் தேவர் அவர்களும் கூட ஐந்து, ஆறு முறை எடுத்துச் சொன்னோம். ஆனால் உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சரவர்கள் அதன்மீது எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. அதன் பிறகு விஜிலென்ஸ் போலீசார், அவர் லஞ்சம் வாங்கியபோது நேரடியாக அவரைப் பிடித்து அவர் மீது கேஸ் போட்டிருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, அவர்கள் கொடுத்த விண்ணப்பத்தின் மீது நடவடிக்கை எடுத்ததின் விளைவாகத்தான் அவர் மீது வழக்கு பதிவாகி இருக்கின்றது.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. அவ்வாறு கேஸ் போடப்பட்டது வேறு சிலருடைய முயற்சியினால்தானே தவிர அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்ததின் விளைவு என்று சொல்வது சரியல்ல என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

இப்படி எங்களைப் போன்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் கூறுகின்ற உண்மையான குற்றச்சாட்டைக்கூட கவனிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவில்லை. இந்தச் சமுதாயம் எப்படி உருப்பட்டியாக இருக்கும். ஆகவே இதை எல்லாம் நன்றாக யோசித்து இப்படிப்பட்ட விஷயங்களிலே நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30.]

குடிநீர் திட்டங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒருசில இடங்களில் மட்டும், குழாய்களை பதித்து குடிநீர் திட்ட வேலைகள் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எனக்கு முன்பு பேசியவர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். குழாய்கள் எல்லாம் ரிப்பேர் ஆகி மோசமான நிலையில் இருக்கிறது என்று. இதை பஞ்சாயத்துக்கள் தான் நிர்வகிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது. பஞ்சாயத்து நிர்வகிப்பது எனபது சரியல்ல. நல்லதல்ல

1979 மார்ச் 10] [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

இதை உடனடியாக செய்ய வேண்டும். பஞ்சாயத்துக்களில் அங்கே வேலை செய்கின்ற கிளார்க்குக்குக் கூட சம்பளம் கொடுக்க பணம் இல்லை. இந்த நிலையில் எப்படி குழாய்களை ரிப்பேர் செய்ய செலவு செய்ய முடியும்? ஆகவே கிராமங்களில் உள்ள குழாய்களை எல்லாம் டிப்பார்ட்மென்ட் தான் ரிப்பேர் செய்து வைக்க வேண்டும். கிராமங்களில் குழாய்கள் ரிப்பேராக இருக்கின்றன என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் சொன்னாலும் அதை சரியாக கவனிப்பதில்லை. இப்படி குடிதண்ணீர் பிரச்சனையில் நிலைமை இவ்வளவு மோசமாக இருந்தால் எப்படி நாம் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும்? ஆகவே அதை துரிதப்படுத்தி எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் குடிதண்ணீர் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இணைப்புச் சாலைகளைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இணைப்புச் சாலைகள் மான்யமாக 80 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை வகுத்துப் பார்த்தால் ஒரு யூனியனுக்கு 21 ஆயிரம் ரூபாய் பங்கு வருகிறது. இந்த 21 ஆயிரத்தில் இணைப்புச் சாலைகளை போட முடியுமா? இப்படி போட்டுக்கொண்டிருந்தால், இணைப்புச் சாலைகளை எல்லாம் போட்டு முடிப்பதற்கு எத்தனை வருடங்கள் ஆகும். குறைந்தது 100 வருடங்களாவது ஆகும். இந்த 21 ஆயிரத்தை வைத்து எப்படி இணைப்புச் சாலைகளைப் போடுவது? ஆகவே இதற்கு அதிக அளவு தொகை ஒதுக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் இப்போதுள்ள நிலையில் கிராமங்களில் போடுகின்ற ரோடுகளில் செலவு செய்கின்ற தொகை வீணாகும் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் தொகையை வழங்கும்போது அந்தந்த கிராமங்கள் பங்கு தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட பங்குத் தொகையை கிராமங்கள் கொடுக்கவில்லை என்றால் இந்த ரோடுகள் கிராமங்களில் போட முடியாது. ஆகவே இந்தப்பங்குத் தொகை இருப்பது வரையிலும் கிராமப்புறங்கள் ரோட்டையே சாண முடியாது. கிராமங்களுக்குத்தான் நன்மை செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, கிராமங்களில் பங்குத் தொகை வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தால் என்ன பொருள்? ஆகவே பங்குத் தொகை என்பதை அகற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள், இதற்காக ஒரு யூனியனுக்கு 20 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும். உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூட கட்டிடங்களுக்கு 30 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் ஒதுக்கிக் கொண்டிருந்தால், எத்தனை வருடங்களுக்கு நாம் பள்ளிக்கூட கட்டிடங்களை கட்டிக் கொண்டிருப்பது. பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் இருந்தால் தான் பள்ளிக்கூடங்கள் நன்றாக நடக்க முடியும். ஆகவே இவைகளுக்கு தனியாக கிரான்ட் ஒதுக்கி பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள் இல்லாத நிலைமையை போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1979 மார்ச் 23]

சாலை பராமரிப்புக்காக 250 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை யூனியன் வாரியாகப் பார்த்தால் 60 ஆயிரம் ரூபாய் என்று வருகிறது. இந்த 60 ஆயிரம் ரூபாயை வைத்துக் கொண்டு எப்படிச் சாலைகளைப் பராமரிக்க முடியும்? இரண்டு சாலைகளைக் கூட பராமரிக்க முடியாதே. இப்படி குறைவாக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது சாலை பராமரிப்புக்கு போதுமானதா என்பதை யாசித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஸ் போகின்ற சாலைகளில் பராமரிப்பு இல்லையென்றால் பஸ்போக்குவரத்து நின்று விடுகின்றன. சாலைகள் போடுவதற்கும், பங்குத் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்ற முறையை ஒழித்துக் கட்ட வேண்டும். அப்போது தான் கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். இதைப் பற்றி பல முறை இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியும் இன்னும் அந்த பங்குத் தொகை முறையை அகற்றாமல் இருப்பது சமுதாயத்திற்கு நல்லதல்ல. கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டுமானால், பங்குத் தொகையை அகற்றி அரசாங்கமே கிராமச் சாலைகளை எல்லாம் போடுவதற்கு இந்த அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரவைத் தலைவர்—தலைமை

இந்த குடிதண்ணீர் வசதிக்காக நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது போல் அடுத்த வருடம் பட்ஜெட்டில், இந்தச் சாலைகளை போடுவதற்கு அதிகமான அளவில் நிதி ஒதுக்கி சாலைகளை போட வேண்டும். போட்ட சாலைகளில் தூம்பு கூட சரியாக இருப்பதில்லை. கால்நடைகள் கூட போவதற்கு கிராமமாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சீர்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கண்ணங்குடியில் ஆரம்ப சுகாதார நிலையம் ஒன்றுக்கு ஸாங்ஷனாகியிருக்கிறது. இதற்கு கட்டிடம் கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக 10 ஆயிரம் ரூபாய் பங்குத் தொகை கட்டப்பட்டு ஆறு வருடங்களாகிறது. கட்டப்பட்ட அந்தத் தொகை என்ன வாயிற்று என்று தெரியவில்லை. கண்டிப்பாக உடனடியாக இந்தக் கட்டிடத்தை கட்டித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கண்ணங்குடி யூனியனிலே அலுவலர்களுக்கு குடியிருப்பு இல்லை. அலுவலர்கள் எல்லாம் தேவகோட்டையிலே இருந்து வருகிறார்கள். பஸ் நின்று போகும் நாட்களிலே ஆபீஸ் நடப்பதில்லை. அதேபோல் மழைக் காலங்களிலும் ஆபீஸ் நடப்பதில்லை. தவிர, கண்ணங்குடி சிறிய கிராமமாக இருப்பதால், அங்கே வீடுகள் குடியிருப்புக்குக் கிடைப்பதில்லை. எனவே, அலுவலர்களுக்கு அங்கே அலுவலர் குடியிருப்பு கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசை வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஏற்கனவே 10 நிமிடங்கள் ஆகி விட்டது. உடனே முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

1979 மார்ச் 23]

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : கிராமங்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு புறக்கணிக்கின்றது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை மற்றத் திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கிவிட்டு, கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும்பாது லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கினால், கிராமங்கள் எப்படி முன்னேற முடியும்? ஆகவே, கிராமங்களுக்கு இந்த அரசு அதிகமான தொகையை ஒதுக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்தால்தான், கிராமங்கள் முன்னேற முடியும், இல்லாவிட்டால் கிராமங்கள் முன்னேற முடியாது... ..

(மணியடிக்கப்பட்டு, திரு. மு. அண்ணாமலை அழைக்கப்பட்டார்.)

*திரு. மு. அண்ணாமலை : தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம், நகர மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கான மானிய கோரிக்கைகளின் பேரில் மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற முன் வருகிறேன். ஊராட்சிகள், நகராட்சிகள் மூலம் தான் மக்களுடைய அத்தியாவசியமானத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய அமைப்புகளாகும். அந்த அமைப்புகளினுடைய நடவடிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது, இப்போது ஒதுக்கப்பட்ட நிதியும் கூட சரியான முறையில் மக்களுக்குப் பயன்படுமா என்று அய்யம் ஏற்படுகிறது. இருப்பினும் இருக்கக்கூடிய பலனீனங்களை அரசின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு கிராமங்களைப் பார்க்கும் போது, தெரு விளக்குகள் இன்றி, இருண்ட கிராமமாகத்தான் இருக்கிறது. இதனால் பல்வேறு இன்னலுக்குள்ளான மக்கள் கோரிக்கைகள் எழுப்பி குறைகளை எடுத்துச் சொல்லும் நிகழ்ச்சிகள் நடந்து வருகின்றன என்பதை நாம் அறிவோம். இந்தத் தெரு விளக்குகள் இப்படி மோசமாக இருப்பதற்கான காரணம் என்ன என்பது குறித்து, சமீபத்தில் எனக்கு கிடைத்த தகவல்படி அரியானாவில் உள்ள எலக்ட்ரானிக் லிமிடெட் என்ற கம்பெனியிடம் நீலகிரி, கன்னியாகுமரி, கோவை, சேலம், தர்மபுரி, தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு ஆகிய ஏழு மாவட்டங்கள் பல்புக்கு கொட்டேஷன் கொடுக்கப்பட்டு, அது இன்று வரையிலும் கூட சப்ளை செய்யப்படவில்லை என்று எனக்கு ஒரு தகவல் கிடைத்திருக்கிறது. மேலும், அந்த பல்புகள் விநியோகிக்கப்பட்டாலும்கூட, ஒரு ஆண்டிற்கு ஒரு விளக்குக் கம்பத்திற்கு 3 பல்புகள்தான் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படி இன்றைக்குப் போடப்படும் இந்த பல்புகள் எல்லாம் போட்ட மறுநாளோ அல்லது 10 தினங்களிலோ அல்லது ஒரு மாதத்திலோ பியூஸ் ஆகிவிடுின்ற நிலைமையில் இருக்கின்றது. இந்த நிலைமையில் தான் இன்றைக்கு பெரும்பாலும் இந்த தெருவிளக்குகள் இருக்கின்றன. இந்த நிலைமைக்கு இதற்கான காரணத்தை பார்க்

[திரு. மு. அண்ணாமலை]

[1979 மார்ச் 23]

கும்போது, கான்ட்ராக்ட் எடுக்கப்படும் கம்பெனிகள் பல்புகளைத் தரக்குறைவானதாக உற்பத்தி செய்து லாபம் சம்பாதிக்கும் நோக்கத்தோடு தரம் குறைக்கப்படுவதன் பெரும் காரணம். ஆண்டுக்கு மூன்று பல்புகள் என்ற இந்த விதிமுறையின் காரணமாகவும் இன்றைக்கு தெரு விளக்குகள் அற்ற கிராமங்களாக இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, குடி நீர் பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனையைப் பொறுத்த மட்டில், இன்றைக்கு இங்கே கொடுத்த அறிவிப்பின் படி கை பம்புகள் மாநில அளவிலே 17,000 குழாய்க் கிணறுகள் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தால் பராமரிக்கப்பட்டு, செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்தத் திட்டத்தில் 230 எந்திர கம்மியன்களும், 19 ஆய்வாளர் குழுக்களும் செயல்பட்டு வருவதால் சராசரி 3,000 மாதம் ஒன்றுக்கு குறைபாடுகளைக் களைந்து வருவதாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற தகவல், முற்றிலும் உண்மைக்கு மாறுபட்டது என்பதை நான் இங்கே அழுத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

இன்றைக்கு ஒரு யூனியனில் ஒரு பிட்டர் இருக்கிறார், அவர் பழுதுபட்ட இடத்திற்குச் சென்று பார்த்து ரிப்போர்ட் செய்து என்ன ரிப்பேர் என்று அறிவிப்பதற்குள்ளாக காலங் கடந்து முடிந்து விடுகிறது. பெரும்பகுதியான கிராமங்கள் குடிதண்ணீர் அற்ற சூழ்நிலையில் தவித்த நிலையில் உள்ளதோடு போட்ட போர் வெல் பெரும் பகுதி தூர் பிடித்திருக்கும் நிலை. ஒரு போர் வெல்லுக்கு பத்தாயிரத்திலிருந்து பன்னிரண்டாயிரம் வரை செலவு செய்தும் கூட குடிதண்ணீருக்குக் கூட உபயோகமற்ற முறையில் இருக்கின்றன. இதிலே துரித கவனம் செலுத்தி இந்தக் குறையைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாலைப் பராமரிப்பைப் பொறுத்தவரை இணைப்புச் சாலைக்கு ஒதுக்கப்பட்ட நிதி கூட மிகக் குறைவு. 1978-79-ல் 80 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்து; 1976-77-ல் 67.56 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. மத்தியில் இரண்டாண்டுகளில் குறைக்கப்பட்ட நிதியைச் சமமாகப் பார்க்கும்போது இந்த நிதி பெரிதாகாது. ஐந்து ஆண்டும் சராசரி ஒரே நிலையில் தான் உள்ளது. இதைக் கொண்டு எப்படி கிராமச் சாலைகளை சீர்படுத்த முடியும் என்ற ஐயப்பாடு யதார்த்தமாக எழுகிறது. மேலும் கடந்த காலங்களில் மக்களின் சிரமதானங்களைப் பெற்று உழைப்பைப் பெற்று போட்டதாகச் சொல்லப்படும் சாலைகள் நடக்கவும் உதவாத நிலைமையில் உள்ளன. அந்தச் சாலைகளுக்கான இடங்கள் முன்பு பட்டாதாரர்களிடத்திலிருந்து இலவசமாகப் பெறப்பட்டது. தற்போது அந்த இடங்களில் அவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்து இன்றைக்கு நடக்க முடியாத அளவுக்கு

1979 மார்ச் 23] [திரு. மு. அண்ணாமலை]

அவை விளைநிலங்களாக மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே விவசாய ஆக்கிரமிப்புகளை அப்புறப்படுத்தியும் கிராமச் சாலைகளை அமைப்பது பொறுத்தவரை கூடுதல் நிதி ஒதுக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீட்டு வரி உயர்வை எடுத்துக் கொண்டால் பல்வேறு போராட்டங்கள், இயக்கங்களை நடத்தி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலைமையைச் சட்டிக் காட்ட இரண்டொரு நிகழ்ச்சியை நான் கூற விரும்புகிறேன். ஹூரில் ஒருவர் 12 ரூபாய் வீட்டு வரி கட்டிக் கொண்டிருந்தார், சென்ற ஆண்டு இன்று 42 ரூபாய்க்கு உயர்த்தி விட்டார்கள். அவர் சாதாரண குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர். இந்தக் தொகையைக் கட்ட முடியாத நிலை. அதே போல், மதுரை மாவட்டத்தில் எஸ். தனசேகரன் என்பவர் தோழர் சங்கரய்யாவுக்கு அனுப்பப்பட்ட மனு வின் விபரத்தை குறிப்பிடுகிறேன். 1977 ஆண்டுவரை வீட்டு வரி ரூ. 110-55 பைசா; 1978-ல் தனி அதிகாரியால் ரூ. 291-12 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டது. உயர்வு பற்றி மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுத்த புகார் மனுக்களின் பேரில் மதுரை தேர்தலுக்கு முன்பு அந்த வரிகளை ரத்து செய்வதாக அறிக்கை விடப்பட்டது. தேர்தல் முடிந்த பிறகு அந்த வரி அப்படியே நிர்ணயிக்கப்பட்டு விடுபட்ட காலங்களையும் சேர்த்து 1,200 ரூபாய் கட்டவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்தபடுவதாக புகார் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதுபோன்று நாடு முழுவதும் வீட்டு வரி உயர்வால் பெருமளவுக்குப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதிலே சீரான பரிசீலனை செய்து ஏழை நடுத்தர மக்களுக்கு வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்களுடைய நியமனங்களிலும் பல்வேறு மாறுதல்களிலும் கடந்த கால கொடுமைகள் இன்றைக்கு ஓரளவு குறைந்திருக்கிறது என்பதை உணருகிறேன். என்றாலும் இன்றும் கூட அந்த நிலைமைகள் பல இடங்களில் மாறவில்லை. இதைக் கவனித்து போக்கவேண்டும் என்பதோடு தர்மபுரி மாவட்டத்தில் 1978 அக்டோபர் மாதத்தில் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆசிரியர்கள் நியமனத்தில் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்ற அதிகாரி முறைகேடுகளை நடத்தி இரண்டு மூன்று லட்சம் ஊழல் நடந்ததாகப் பரவலாகப் புகார் வந்தது. அங்கு வருகை தந்த செய்தி சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஹூர் பொதுக் கூட்டத்தில் 27-10-1978-ல் கண்டித்துப் பேசியுள்ளார்கள். இன்றுவரை அது சம்பந்தமாக எந்தவித நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படவில்லை. அந்த டி.டி.ஓ.வை வேறு இடத்திற்கு மாற்றப் பட்டதே தவிர எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. தகுதி முன்னுரிமைகளையும் புறக்கணித்து முறைகேடு செய்து நியமனம் செய்ததால் அந்தப் பகுதியில் இன்று பெரும் அதிருப்தி நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக இதிலே தலையிட்டு இந்தப்

[திரு. மு. அண்ணாமலை]

[1979 மார்ச் 23]

பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றும் இன்றைக்கு உள்ளாட்சி நகராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கு ஆன தேர்தல்களில், பழங்குடியினர் அரிசனங்கள், மகளிர் ஆகியவர்களுக்கு உறுப்பினர்களுக்கான தனி இடங்கள் கொடுக்கிறதாக இங்கே குறிப்பிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. அதே போன்று வருகின்ற ஒன்றியத் தேர்தல்களிலேயும் அப்படிப்பட்ட முறையைக் கொண்டுவரவேண்டும், இந்தக் கருத்தை இந்த மன்றத்திலேயும் சரி வெளியேயும் சரி, பரவலாக எல்லோரும் அதை வலியுறுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே வரவிருக்கும் ஊராட்சி தேர்தலின் போதே கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மணியடிக்கப்பட்டது.)

*திரு. பொ. விஜயராகவன் : தலைவர் அவர்களே, 1979-80

ஆம் ஆண்டிற்கான சமுதாய நலவளர்ச்சித் திட்டங்கள், நகரப் பகுதி மேம்பாடு ஆகிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற ஜனதா கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஊராட்சிகளை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால் அவைகளின் நிதிநிலைமை எவ்வளவு மோசமாக இருக்கிறது என்பதை எல்லோரும் உணருவார்கள். குறிப்பாக, சாலை வசதிகள், தெரு விளக்கு வசதிகள், குடிநீர் வசதிகள் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரமுடியாத அளவிற்கு ஊராட்சிகளும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் இருக்கின்றன என்று சொன்னால் மிகையாகாது. குமரி மாவட்டத்திலே, ஊராட்சிகளுடைய, பேரூராட்சிகளுடைய பொருளாதாரத்தில் பற்றாக்குறை இல்லாத வகையில் சிறப்பாக பணியாற்றக்கூடிய வகையில் அவைகளை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசு அமைந்த நாளிலிருந்தே நாங்கள் வற்புறுத்தி வருகிறோம். அங்கே இருக்கிற நிலைமையை இந்த அரசு நன்றாக அறியும் என்ற காரணத்தாலே பலமுறை அரசுக்கு இது குறித்து உணர்த்தப்பட்டும், அமைச்சர் அவர்கள் பல்வேறு தடவைகளிலே அவை குறித்து எங்களுக்குச் சொன்னாலும் அதைப் பற்றி எந்தவித தீவிரமான, திட்டவட்டமான ஒரு கருத்தையும் குறிப்பிடாதது வருந்தத்தக்கது. அந்த நிலைமைகளை மாற்றி குமரி மாவட்டத்திலே உள்ள ஊராட்சி, பேரூராட்சிகள் பொருளாதார நிலையில் இயங்கக்கூடிய வகையில் மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு ரெவின்யூ கிராமத்திற்கு ஒரு பேரூராட்சி என்று முன்னாலே சிறப்பாக இருந்தது, இன்றைக்குப் பல்வேறு அரசியல் சூழ்நிலைகளின் காரணமாக பல்வேறு ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் பிரிக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அடிப்படைத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாத அளவிற்கு அலுவலர்க்கு சம்பளம் கூட கொடுக்கமுடியாத அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. அரசாங்கம்

75 மார்ச் 23] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

உடனடியாக மறுபரிசீலனை செய்து அந்த ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் நிலையில் பொருளாதார அடிப்படையிலே மாற்றியமைக்க திட்டத்தை உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிநீரைப் பொறுத்தவரையில், புதுக்கடை, கருங்கல் பேரூராட்சிகளில் குடிநீர் திட்டம் வேண்டுமென்று ஒரு சில ஆண்டுகளாகச் சொல்லியும்கூட குமரி மாவட்டத்திலே உள்ள பேரூராட்சிகள் தங்களுடைய நிதிப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக அந்தத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தவில்லை. குடிநீர் வசதிக்காக குமரி மாவட்ட பேரூராட்சிகளுக்கு முழுமானியத் தொகையும் அரசே அளிக்க வேண்டுமென மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மாநாட்டிலே அது வலியுறுத்தப்பட்டு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தாலே ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று உணருகிறேன். ஆகவே உடனடியாக பரிசீலனை செய்து முழு மானியத் தொகையைக் கொடுத்து புதுக்கடை, கருங்கல் குடிநீர் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கெனவே அமைக்கப்பட்ட கிள்ளியூர் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சார்ந்த உசரத்துவளை, ஐரணிபுரம் ஆகிய பஞ்சாயத்துக்களிலும் முஞ்சறை பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சார்ந்த மங்காடு ஆகிய இடங்களிலே குழாய்கள் சரியாகச் செயல்படாத காரணத்தால் அந்த மேல்நீர் தொட்டிகளும் பாழடைந்து இருப்பதால் மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் இருக்கிறது. அதைப் போலவே கிள்ளியூர், மிடாலம், மேல் மிடாலம் போன்ற பகுதிகளிலேயும் குடிநீர் கிடைக்கவில்லை. மேல்மிடாலம் பகுதியிலே குடிநீர் இல்லை, பைங்குளம் பேரூராட்சியில் மேல்நீர் தொட்டி பழுதடைந்திருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக அவைகளைச் செயல்படச் செய்து குடிநீர் மக்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-50]

அடுத்தபடியாக, இங்கேயிருக்கின்ற கொள்கை விளக்கப் புத்தகத்தில், 31-வது பக்கத்தில் ஒரு குறிப்பைத் தந்திருக்கிறார்கள். “வேலைக்காக உணவுத் திட்டம்” என்ற தலைப்பில், “மத்திய அரசால் தொடங்கப் பெற்ற வேலைக்காக உணவுத் திட்டம் மாநில அரசால் செயல்படுத்த ஏற்பாடுகள் செய்ய விரும்புகிறது.

நீர்ப்பாசனம், வெள்ளம், மண் பாதுகாப்பு. சாலைகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டுதல் இன்னும் இது போன்ற இதர பணிகளில் ஈடுபடும் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் கூலியின் ஒரு பகுதி தானியமாக அளிக்கப்படும். இது மத்திய அரசால் இலவசமாக வழங்கப்படும். இதுவே இத்திட்டத்தில்

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1979 மார்ச் 23]

ஒரு முக்கிய அம்சமாகும்.” என்று சொல்லப்படுவது மட்டுமல்லாமல், “சுமார் 26,000 டன் அரிசி இந்த ஆண்டிற்குள் இம்மாநிலத்திற்கு இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற அளிக்குமாறு கேட்கப்பட்டு உள்ளது. இன்னும் அதிக அளவு அரிசி அடுத்த ஆண்டு கேட்கப்படும்” என்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. நான் தெரிவிக்க விரும்புவது இந்தத் திட்டம் இரண்டாண்டு களுக்கு முன்னாலே தொடங்கப்பட்டதுமட்டுமல்லாமல், பல்வேறு மாநிலங்கள் இதை எந்த அளவிற்குப் பயன்படுத்தியிருக்கின்றன என்பதையும் சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. நான் ஏற்கனவே இந்த அவையிலே சொல்லியதைப் போல பல மாநிலங்களில் வேலைக்கு உணவளிக்கும் திட்டத்தில் எவ்வளவோ முன்னோடியாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது மட்டுமல்ல, எவ்வளவு முன்னாலே செயல்படுத்தத் தொடங்கி விட்டது என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒரிசா, இராஜஸ்தான் மாநிலங்களை எடுத்துக் கொண்டால், ஒரிசாவில் ஏறக்குறைய 1 இலட்சத்து 12,000 டன் தானியமும், இராஜஸ்தான் மாநிலத்திலே 1 இலட்சத்து 13 ஆயிரம் டன் தானியங்களும் உபயோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் நம்முடைய அரசு இனிமேல்தான் 26,000 டன் கேட்கப் போகிறது என்பது வேதனைப்படக்கூடியதாக நிச்சயமாக அமைந்திருக்கின்றது.

அதுமட்டுமல்லாமல், ஒரிசாவில் ஏறக்குறைய மூன்று இலட்சத்து 5,301 கியூபிக் மீட்டர் எர்த் வொர்கை வேலைக்கு உணவளிக்கும் திட்டத்தின் மூலம் முடித்திருக்கிறார்கள். 3,885 கிலோ மீட்டர் ரோடு வேலைக்கு உணவளிக்கும் திட்டத்தினால் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 10,000 ஹெக்டேர் நிலங்களில் முந்திரிச் செடி நடுகின்ற திட்டத்தை அவர்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். 24 குளங்களை அவர்கள் புதுப்பித்திருக்கிறார்கள். அதாவது பெரிய ஏரிகளை 307 கிணறுகளை வெட்டியிருக்கிறார்கள். ஏறக்குறைய 234 கிலோ மீட்டர் நீளமுள்ள கால்வாய்களை அவர்கள் நல்லபடியாக பழுது பார்த்து இருக்கிறார்கள்.

மேலும் சொல்ல வேண்டுமானால், மேற்கு வங்கத்தில் மட்டும், 80,000 டன் உணவுப்பொருட்களை அந்த வகையில் அவர்கள் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். உத்தரப் பிரதேசத்தில் 53,000 டன் உணவுப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள், பீகார் மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய 43,000 டன் உணவுப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படி எல்லோரும் பயன்படுத்தி, அவர்களெல்லாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்த பிறகு, நம்முடைய அரசு இப்பொழுதுதான் 26,000 டன் உணவுப் பொருட்களைக் கேட்கப் போகிறது என்றால் மற்ற மாநிலங்களுக்கெல்லாம் ஒரு காலத்தில் வழிகாட்டியாக இருந்த தமிழ்நாடு இன்றைக்குப் பின் தங்கியிருக்கிறது என்ற குற்றசாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 23] [திரு. பொ. விஜயராகவன்]

அதுமட்டுமல்ல, இன்னொன்றையும் எடுத்துக் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பக்கம் 29-இல் “வருமான வரிச் சட்டம் பிரிவு 35 (சிசி)-யின் கீழ் அளிக்கப்படும் சலுகை” என்ற தலைப்பில் ‘1-9-1977 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 35 (சிசி) என்ற புதிய பிரிவு ஒன்று வருமான வரிச் சட்டத்தில் கொண்டு வரப்பட்டது. நாட்டின் வளமான வருங்காலத்தை உருவாக்கும் இப்பணியில் தொழில் வர்த்தக நிறுவனங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் பங்கேற்கலாம்” என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. புரட்சிகரமான இந்தத் திட்டத்தை இன்றைக்கு மத்திய அரசு கொண்டு வந்து ஏறக்குறைய இரண்டு வருடங்களாகிவிட்டன. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பல நன்மைகளை இந்த மாநிலத்திலே செய்திருப்பார்கள் என்று எதிர்பார்த்தோம். ஆனால் நாம் பார்க்கும்பொழுது, “சில தொழில் வர்த்தக நிறுவனங்கள் எடுத்துள்ள மூன்று மனுக்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அதிகாரி ஒப்புதல் அளித்துள்ளார். இந்தச் சலுகையைப் பயன்படுத்தி தொழில் வர்த்தக நிறுவனங்கள் இத்திட்டத்தில் பங்கு கொள்ள பெரிய அளவில் விளம்பரம் செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன் விளைவாக நான்கு மனுக்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட அதிகாரிக்கு அனுப்பப் பட்டுள்ளது.” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல்தான் அந்த நிறுவனங்கள் ஆக்கப் பணிகளுக்கு உதவும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

நான் அறிந்தவரையில், அரசாங்கத் துறையிலிருக்கும் கம்பெனிஸ் கவர்மெண்ட் கம்பெனிஸ் என்று சொல்லும் பொழுது, ஏறக்குறைய 41 கம்பெனிகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கத் துறையில் இருக்கும் 41 கம்பெனிகள் வருமான வரியைக் கட்டிவரும் கம்பெனிகள். குறிப்பாக நான் சொல்ல வேண்டுமானால், பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம், கட்ட பொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகம் போன்ற இப்படிப்பட்ட போக்குவரத்துக் கழகங்கள் 7 போக்குவரத்துக் கழகங்கள், இந்த வருஷம் ஏறக் குறைய 7 கோடி ரூபாய் இலாபம் ஈட்டியதாகச் சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் எவ்வளவு தொகையை வருமான வரியாகக் கட்டியிருப்பார்கள் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்,

அவைகளை யெல்லாம் அணுகி, அரசாங்கத் துறையில் இருக்கும் கம்பெனிகளிடமிருந்து இதுபோன்ற சலுகைகளை வாங்குவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இல்லையென்று சொன்னால், தனியார் துறையில் அவர்கள் எப்படிச் செய்யப் போகிறார்கள் என்ற சந்தேகம் நமக்கு எழ இடம் இருக்கிறது.

ஆகவே, நாங்கள் சொல்வது, இன்று இந்த அரசு மத்திய அரசால் வழங்கப்படுகிற நல்ல திட்டங்களை முனைப்பாக, விருவிருப்பாகச் செயலாற்ற முடியாமல், தளர் நடைபோட்டுச் செயல்படுகிறது அரசு என்கிற நிலைமையை நான் எடுத்துக்

[திரு. பொ. விஜயராகவன்] [1979 மார்ச் 23]

காட்டாமல் இருக்க முடியாது. பல்வேறு புரட்சிகரமான திட்டங்களை மத்திய அரசு அறிவித்திருந்தால் மாநில அரசு போட்டி போட்டு அவைகளைச் செயலாற்ற முன்வரவேண்டும். ஆனால், நான் சொல்வது என்னவென்றால், மத்திய அரசு அளிக்கின்ற சலுகைகளைக் கூட, பெறமுடியாத அளவு நிர்வாகத் திறமை குறைந்த அரசாக இந்த அரசு இருக்கிறது என்பதாகும். மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன்னோடியாக, தமிழகம் என்றைக்கும் முன்னோடியாக இருக்க வேண்டுமென்ற ஆவலின் காரணமாகத்தான் நாங்கள் இதைச் சொல்கிறோம். இல்லாமல், வேண்டுமென்றே ஸ்மர்சிக்க வேண்டுமென்ற நிலைமையில் நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆகவே, 'பாசிடீவ் கிரிடிசிஸமாக' எடுத்துக்கொண்டு, நல்ல திட்டங்களைச் செயலாக்க இனிமேலாவது முன் வரவேண்டும், குறித்த காலத்தில் உரிய முறையில் செயலாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அருமையாகப் பேசுகின்ற அம்பிகாபதி, 5 நிமிடத்தில முடிக்க வேண்டுகிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அன்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சரவர்கள் அவைமுன் வைத்திருக்கிற சமுதாய வளர்ச்சி-ஊராட்சி வளர்ச்சி என்கின்ற அந்தக் கோரிக்கையின் மீது சில முக்கியமான விஷயங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஊர்ப்புற மக்கள் வாழ்வில் அனைத்து முன்னேற்றங்களையும் எற்படுத்தும் உயர்ந்த நோக்குடன் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அத்தகைய வளர்ச்சி வாழ்க்கையில் உயர் நிலைகளை எய்துவதற்காக மக்களை வழித்தெழச் செய்து, ஊக்குவித்து, உழைக்கத் தூண்டும் ஒரு திட்டமாகும். தனிமனிதன் தன்னைத்தானே உயர்த்திக்கொள்ளும் திட்டம்தான் இது எனினும், மக்களின் ஆக்கங்களிலும் ஊக்கங்களிலும், அரசு பெரும் பங்கேற்று அம்மக்களின் வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வழி வகுக்கிறது' என்று முன்னுரையில் அழகாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைத் தொடர்ந்து 31-ஆம் பக்கத்தில், 'வேலைக்காக உணவுத் திட்டம்' என்பதையும் அறிவித்து இருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய உதவியோடு, 26,000 டன் அரிசியை பெற்று—இந்த ஆண்டிற்குள் இம்மாநிலத்திற்கு இத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற அளிக்குமாறு கேட்டுள்ளோம், என்றும் கூறியுள்ளார்கள். குறிப்பாக, கிராமப் புறங்களிலே மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டால்தான் வேலையில்லா திட்டாட்டம் போகும். அதற்குப் பிரதானமானது நிலச் சீர்திருத்தம். அதைப் பற்றி எங்கள் அமைச்சர் தோழர்கள் பின்னால் ஸ்ரீவாகப் பேசுவார்கள்.

1979 மார்ச் 23]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

இன்றைக்குக் கிராமத்தில் படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிற இலட்சக்கணக்கான இளைஞர்களுக்கு உத்தரவாதம் வேண்டுமென்று கோரி, கன்னியாகுமரியிலிருந்தும், கோயம்புத்தூரில் இருந்தும் புறப்பட்ட இலட்சக்கணக்கான இளைஞர்கள் பாத யாத்திரையாக வந்து, மாண்புமிகு நிதியமைச்சரிடம் விவரமான வண்ணப்பத்தினை அளித்திருக்கிறார்கள்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை முழுமையாக நீக்க, சேலம் இரும்பாலை, தூத்துக்குடி ஆறைமுக விரிவுத் திட்டம் மற்றும் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு, நாகப்பட்டினம், கடலூர், புதுவை ஆறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்தல், சென்னையில் கப்பல் செப்பனிடும் தளம் அமைத்தல், வேதாரண்யம் ரசாயனத் தொழிற்சாலை, பழனி மாலிப்டினம் தாது தொழிற்சாலை, கோரள நதி நீரைத் தமிழகத்துக்குத் திருப்பதல், கங்கை-காவேரி தாமிரபரணி இணைப்பு, தமிழக இருப்புப் பாதைகளை அகலப் பாதைகளாக மாற்றுதல் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சரிடத்திலே கொடுத்த விண்ணப்பத்திலே இளைஞர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த இளைஞர்களோடு, தோழர்கள் எம். கல், யாணசுந்தரம், ஏ. சீனிவாஸ், எம். கோபு, கே. எம். சுந்தரம், கோவை கண்ணன், கே. டி. கே. தங்கமணி, கோவை இராசமாணிக்கம், து. ராஜன், பழனி ஆகியோரும் வந்து, விண்ணப்பம் அளித்திருக்கிறார்கள், நிதியமைச்சரிடத்திலே.

[பிற்பகல் 1-00]

கிராமப் புறங்களிலே மாற்றம் என்று குறிப்பிடுகிறபோது அடிப்படையான பல மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டும். மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், 1979-80-ம் ஆண்டுக்கு பல்வேறு திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதி அளவு 181 கோடியே 57 லட்சமாக இருக்கும் என்றும், இது மேலும் 408 கோடியே 46 லட்சத்து 4 ஆயிரமாக இருக்கக் கூடிய வகையில்தான் இருக்கிறது என்றும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஒரு தேசிய அளவிலான ஒருங்கிணைப்பு கிராம வளர்ச்சித் திட்டம்—இந்த திட்டம் 1-4-1978 முதல் அமுலில் இருக்கிறது. இந்த அமுலில் உள்ள திட்டம் அனைத்து வட்டாரங்களுக்கும் அமுல் ஆக்கப்பட வேண்டும். ஒருங்கிணைந்த முறையில் அமைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

பாசன வசதிகளை கவனித்துப் பார்த்தால் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 374, பேரூராட்சி 69, ஊராட்சிகள் 1,260, நகராட்சிகள் 12, வருவாய் துறை கிராமங்கள் 16,616. இவ்வளவு விரிவுவான முறையில் இருக்கக் கூடிய அந்த கிராம அமைப்புகளில் மேல்நிலை நீர்த் தேக்க தொட்டிகள் அமைக்கப்பட்டிருப்பது 7,839

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 மார்ச் 23]

கிராமங்களில்தான். 7,899 கிராமங்கள் போக மீதம் உள்ள கிராமங்கள் மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் அற்றதாக இருக்கிறது. சுதந்திரம் வந்து 32 ஆண்டுகள் முடிந்தும் கூட அனைத்து கிராம மக்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கிடைப்பதற்கான திட்டம் போட மத்திய அரசாலும் முடியவில்லை, ஆண்டவனாலும் முடியவில்லை, ஆண்டு கொண்டிருக்கிற உங்களை முடித்து வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அனைத்து கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் திட்டம். 16 ஆயிரத்து சொச்சம் கிராமங்களிலே 7 ஆயிரத்து சொச்சம் கிராமங்களுக்குத்தான் முடிந்தது என்று 1978 மார்ச் 31 வரையிலுள்ள புள்ளி விவரங்கள். 32 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு கூட போதிய குடி தண்ணீர் கொடுக்க முடியவில்லை.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குடிநீர் கொடுப்பதற்காக கிராமங்களை 6 வகையாகப் பிரித்து, 2 வகைகளுக்கு வழங்கி முடித்து விட்டோம். இன்னும் 2, 3 மாதங்களிலே மற்றும் இரண்டு பிரிவுகள் முடிந்து விரும் நிலையில் இருக்கின்றன.

ஒன்று, குடி தண்ணீரே கிடைக்காத கிராமங்கள்: இரண்டு, குடி தண்ணீர் கிடைத்தும் உப்புத் தண்ணீராக உள்ள கிராமங்கள்; மூன்று, குடி தண்ணீர் கொடுக்கப்படாத கிராமங்கள் என்று 3 ஸ்டேஜ்களாக பிரித்திருக்கிறோம். அதில் கடைசிப் பணிக்கு perennial source என்ற கடைசிப் பணிக்குப் போய் விட்டோம். 4 ஆண்டுக்குப் பிறகு குடி தண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களே இல்லாது போய் விரும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : நன்றி. கட்டப்பட்ட மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள் மூலமாக குழாய்கள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. குழாய்களைத் திறந்தால் சாற்றுதான் வருகிறது. தண்ணீர் வரவில்லை.

1978-79-ல் சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக 2 கோடியே 50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 1,12,909 சதுர கிலோ மீட்டர் கொண்ட 374 பஞ்சாயத்து சாலைகளில் இருக்கக் கூடிய அந்தச் சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக இந்த நிதி ஒதுக்கம் போதாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சாலைகள் மிகவும் பழுதடைந்து மோசமாக இருக்கின்றன. இவைகளுக்குக் சவனம் தேவை. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சாலைகளைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்பதைக் கூறுவதோடு சிறு பாசனத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 100 ஏக்கர்களுக்குக் குறைவான ஆயக்கட்டைக் கொண்ட ஏரிகள் மட்டுமே ஊராட்சி ஒன்றியம்

[1979 மார்ச் 23]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

களின் பராமரிப்பின் கீழ் விடப்படும் என்கிற போது, முகவை, தஞ்சை மாவட்டங்களில் மேலும் கவனம் செலுத்தி சிறப்பாக அமுலாக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டம் சரிவர அமுலாக்கப்பட்டால் விவசாயிகளுக்கு பணப் பயிர் சாகுபடி செய்யும் அளவிற்கு உறுதுணையாக இருக்கும். தஞ்சாவூர், முகவை மாவட்டங்களில் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு இது வசதியளிக்கும். அதனால் இதை அங்கே சிறப்பாக அமுலாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயக் கிணறுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அது மிகவும் வரவேற்க வேண்டிய திட்டம். இன்னும் அதிகமான சமுதாயக் கிணறுகள் ராட்சத இயந்திரங்கள் போட்டு கிணற்றை இறக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தஞ்சாவூர், கோவை மாவட்டங்களிலும் இம் மாதிரி சமுதாயக் கிணறுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களின்கீழ் உள்ள பள்ளிகள். பள்ளிகள் மிக அதிகமாக உள்ளது. பள்ளிக் கூட கட்டிடங்கள் தான் மிக சேதாரமாக இருக்கின்றன. புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக சிறப்பான முறையில் நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து மீனளம். மீனளம் மிக முக்கியமான அம்சம் ஆகும். அதில் உள்ள மிக முக்கியமான பிரச்னை பஞ்சாயத்துக்களை கேட்காமலேயே குளங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதுதான். கோட்டூர்புரத்தில் கூட அப்படிப்பட்ட பிரச்னை இருக்கிறது. பராமரிக்கும் நிலையில் இருக்கக் கூடிய அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களின் தலையீடு இல்லாமல் குளங்களை எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி, வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறை ஆகிய துறைகளைப் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை கூறுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஊராட்சித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் 1919-ம் ஆண்டு சென்னை சிட்டி கார்ப்பரேஷன் ஆக்ட் என்றும், 1920-ம் ஆண்டு சென்னை மாவட்ட நகராட்சி மன்றங்களின் சட்டம் என்று தயாரிக்கப்பட்டதாகும். இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 60 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு தயாரிக்கப்பட்ட சட்டம் அவைகள். நாடு விடுதலை அடைந்து நாட்டு மக்களுக்கு வளர்ச்சிப் பணிகள் நகராட்சி மன்றங்கள் மூலம் செய்ய வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை தற்போது இருக்கிற இந்தக் காலத்திற்கேற்ப அவைகள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த உருத்துப் போன அந்தச் சட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு இருப்பது நல்லதல்ல.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1979 மார்ச் 23]

கிராமங்களில்தான். 7,899 கிராமங்கள் போக மீதம் உள்ள கிராமங்கள் மேல்நிலை நீர்த் தொட்டிகள் அற்றதாக இருக்கிறது. சுதந்திரம் வந்து 32 ஆண்டுகள் முடிந்தும் கூட அனைத்து கிராம மக்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கிடைப்பதற்கான திட்டம் போட மத்திய அரசாலும் முடியவில்லை, ஆண்டவனாலும் முடியவில்லை, ஆண்டு கொண்டிருக்கிற உங்களை முடித்து வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அனைத்து கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்கும் திட்டம். 16 ஆயிரத்து சொச்சம் கிராமங்களிலே 7 ஆயிரத்து சொச்சம் கிராமங்களுக்குத்தான் முடிந்தது என்று 1978 மார்ச் 31 வரையிலுள்ள புள்ளி விவரங்கள். 32 ஆண்டு களுக்குப் பிறகு கூட போதிய குடி தண்ணீர் கொடுக்க முடிய வில்லை.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, குடிநீர் கொடுப்பதற்காக கிராமங்களை 6 வகையாகப் பிரித்து, 2 வகைகளுக்கு வழங்கி முடித்து விட்டோம். இன்னும் 2, 3 மாதங்களிலே மற்றும் இரண்டு பிரிவுகள் முடிந்து விடும் நிலையில் இருக்கின்றன.

ஒன்று, குடி தண்ணீரே கிடைக்காத கிராமங்கள்: இரண்டு, குடி தண்ணீர் கிடைத்தும் உப்புத் தண்ணீராக உள்ள கிராமங்கள்; மூன்று, குடி தண்ணீர் கொடுக்கப்படாத கிராமங்கள் என்று 3 ஸ்டேஜ்களாக பிரித்திருக்கிறோம். அதில் கடைசிப் பணிக்கு perennial source என்ற கடைசிப் பணிக்குப் போய் விட்டோம். 4 ஆண்டுக்குப் பிறகு குடி தண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களே இல்லாது போய் விடும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : நன்றி. கட்டப்பட்ட மேல் நிலை நீர்த் தொட்டிகள் மூலமாக குழாய்கள் போடப் பட்டிருக்கின்றன. குழாய்களைத் திறந்தால் சாற்றுதான் வருகிறது. தண்ணீர் வரவில்லை.

1978-79-ல் சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக 2 கோடியே 50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 1,12,909 சதுர கிலோ மீட்டர் கொண்ட 374 பஞ்சாயத்து சாலைகளில் இருக்கக் கூடிய அந்தச் சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்காக இந்த நிதி ஒதுக்கம் போதாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சாலைகள் மிகவும் பழுதடைந்து மோசமாக இருக்கின்றன. இவைகளுக்குக் கவனம் தேவை. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சாலைகளைச் சீரமைக்க வேண்டும் என்பதைக் கூறுவதோடு சிறு பாசனத்தை எடுத்துக் கொண்டால், 100 ஏக்கர்களுக்குக் குறைவான ஆயக்கட்டைக் கொண்ட ஏரிகள் மட்டுமே ஊராட்சி ஒன்றியம்

[1979 மார்ச் 23]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

களின் பராமரிப்பின் கீழ் விடப்படும் என்ற போது, முகவை, தஞ்சை மாவட்டங்களில் மேலும் கவனம் செலுத்தி சிறப்பாக அமுலாக்க வேண்டும். இந்தத் திட்டம் சரிவர அமுலாக்கப்பட்டால் விவசாயிகளுக்கு பணப் பயிர் சாகுபடி செய்யும் அளவிற்கு உறு துணையாக இருக்கும். தஞ்சாவூர், முகவை மாவட்டங்களில் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு இது வசதியளிக்கும். அதனால் இதை அங்கே சிறப்பாக அமுலாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமுதாயக் கிணறுகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்டது. அது மிகவும் வரவேற்க வேண்டிய திட்டம். இன்னும் அதிகமான சமுதாயக் கிணறுகள் ராட்சத இயந்திரங்கள் போட்டு கிணற்றை இறக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தஞ்சாவூர், கோவை மாவட்டங்களிலும் இம் மாதிரி சமுதாயக் கிணறுகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களின்கீழ் உள்ள பள்ளிகள். பள்ளிகள் மிக அதிகமாக உள்ளது. பள்ளிக் கூட கட்டிடங்கள் தான் மிக சேதாரமாக இருக்கின்றன. புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக சிறப்பான முறையில் நிதி ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

அடுத்து மீனளம். மீனளம் மிக முக்கியமான அம்சம் ஆகும். அதில் உள்ள மிக முக்கியமான பிரச்னை பஞ்சாயத்துக்களை கேட்காமலேயே குளங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதுதான். கோட்டூர்புரத்தில் கூட அப்படிப்பட்ட பிரச்னை இருக்கிறது. பராமரிக்கும் நிலையில் இருக்கக் கூடிய அந்தப் பஞ்சாயத்துக்களின் தலையீடு இல்லாமல் குளங்களை எடுத்துக் கொள்ள அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி, வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறை ஆகிய துறைகளைப் பற்றிய மானியக் கோரிக்கைகள் மீது ஒரு சில கருத்துக்களை கூறுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்காக நன்றி கூறிக்கொள்கிறேன்.

இந்த ஊராட்சித் துறையைப் பொறுத்தவரையில் 1919-ம் ஆண்டு சென்னை சிட்டி கார்ப்பரேஷன் ஆக்ட் என்றும், 1920-ம் ஆண்டு சென்னை மாவட்ட நகராட்சி மன்றங்களின் சட்டம் என்று தயாரிக்கப்பட்டதாகும். இன்றைக்கு ஏறத்தாழ 60 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு தயாரிக்கப்பட்ட சட்டம் அவைகள். நாடு விடுதலை அடைந்து நாட்டு மக்களுக்கு வளர்ச்சிப் பணிகள் நகராட்சி மன்றங்கள் மூலம் செய்ய வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை தற்போது இருக்கிற இந்தக் காலத்திற்கேற்ப அவைகள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்த உளத்துப் போன அந்தச் சட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு இருப்பது நல்லதல்ல.

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1979 மார்ச் 23]

அன்றைய தினம் பிரிட்டிஷ்காரர்கள் இருந்தபோது, லோகல் பாடஸ் என்ற அமைப்பை வைத்துக் கொண்டு, உள்ளாட்சித் துறைக்கு லோகல் பீபிள் இருந்து தங்களுக்குச் சலுகைகள் செய்து கொண்டு ஸ்டுவார்ட்களோ என்ற சந்தேகத்தின் காரணமாக உள்ளாட்சித் துறை அதிகாரங்கள் அனைத்தையும் கையில் வைத்துக் கொண்டு, ரெவின்யூ போர்ட் அமைத்து, அதனிடம் அந்த அதிகாரங்களைக் குவித்து வைத்து இருந்ததை நாம் அறிவோம். ஆகவே, 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நிறைவேற்றப் பட்ட அந்தச் சட்டங்கள் இன்றைக்கு மறு பரிசீலனை செய்யப் பட வேண்டியவை, அவை காலத்திற்கு ஏற்ப, மக்களின் வளர்ச்சிக்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் ஏற்ப, மாற்றப்பட வேண்டியவை என்பதைத் தெரிவித்து அதற்கு ஒரு நிபுணர் குழு போட்டு அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் நிபுணர்களைக் கொண்டு இந்த ஆட்சி காலத்திற்கு ஏற்ப சட்டங்களைக் கொண்டு வரும் என்று சொன்னது என் நினைவில் இருக்கிறது. ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் கட்சி சார்பு இல்லாமல் நிபுணர்களைக் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்து அந்த உள்ளாட்சித் துறை சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1976-ம் ஆண்டில் தமிழ் நாட்டில் எல்லா நகராட்சி, ஊராட்சி, ஊராட்சி ஒன்றிய தலைவர்களின் பதவித் காலம் முடிவுற்று அவைகள் இன்றைக்கு தனி அதிகாரியின் நிர்வாகத்தில் இருந்து வருகின்றன. இப்படி தனி அதிகாரியின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருந்து வருவதன் காரணமாக மக்களின் அன்றாட தேவைகள் கவனிக்கப்பட முடியவில்லை. ஆங்காங்கு மக்கள் குழு அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் கடந்த 1½ ஆண்டு காலத்தில் மக்களின் தேவைகளை உணர்ந்து, மக்கள் அன்றாடம் செய்யக் கூடிய சில தேவைகளை, அவசியமான காரியங்களைச் செய்ய முடியாமல் போய் விட்டு இருக்கின்றது. ஆகவே, நகராட்சிகளுக்கு, மாநகராட்சிகளுக்கு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட தலைவர்கள் வருகிற காலத்திற்கு முன்னால் ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் தினசரி குறைந்தது 2 மணி நேரம் மாநகராட்சி ஆணையரும், தனி அதிகாரியும் சேர்ந்து அந்தப் பகுதிகளில் மக்களின் குறைகளை நேரில் கேட்டறிந்து அதைப் போக்குவதற்கு அவர்களுக்கு அறிவுரை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் பொது மக்களின் பிரதிநிதிகள் இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லக் கூடிய மக்கள் ஆணையரைப்போ, தனி அதிகாரியையோ நேரில் சென்று சொல்ல முடியவில்லை. ஆகவேதான் அவர்களே மக்களை வந்து தினசரி இரண்டு மணி நேரம் சந்திக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுக்கிறேன்.

1979 மார்ச் 23] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

தமிழகத்தில் பல நகராட்சிகளில் வருஷக் கணக்கில் ஆயிரக் கணக்கான தெரு விளக்குகள் எரியாமல் இருக்கின்றன. அதற்கு காரணம் என்ன? நகராட்சி மன்றத்தில் இருக்கும் விளக்குகளைப் பராமரிக்கும் பணி மின் வாரிய அலுவலர்கள் இடத்தில் இருக்கிறது. பல்புகள் மாற்றும் சிப்பந்திகள் வாரியத்தில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்குத் தேவையான பல்புகளை நகராட்சி மன்றங்கள் தர வேண்டும். ஆகவே, நகராட்சிகளில் உள்ள மின் விளக்குகளைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு, பல்புகளை மாற்றும் பொறுப்பு, அதிகாரம், நகராட்சி மன்றங்களுக்கு ஒப்புவிக்கப்பட வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் அந்த நடவடிக்கையை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

அதன் மூலம் அந்த விளக்குகளைப் பராமரிக்கத் தேவையான சிப்பந்திகளை நியமித்து, நல்ல முறையில் கண்காணித்து வருவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக தமிழ்நாடு எங்கும் நகராட்சிகளில் சொத்து வரி, வீட்டு வரிகளை அதிக அளவில் கண்முடித்தனமாக விதித்திருக்கிறார்கள். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட, மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் அங்கே இல்லாததுதான் அதற்குக் காரணம். இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக மக்கள் பிரதிநிதிகள் இல்லாமல் தனி அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் தன்னுடைய இஷ்டம் போல் தன்னிச்சையாக 35 சதவீதம், 40 சதவீதம் அளவுக்கு சேலம் போன்ற பெரிய நகரங்களில் வீட்டு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி அவர்கள் அப்டீஸ் செய்ய அல்லது முறையீடு செய்ய வழிவகை இருந்த போதிலும் அவர்கள் முறையாக அந்தக் கோரிக்கைகளைப் பரிசீலித்து முடிவு செய்யாமல், தாங்கள் ஏற்கெனவே விதித்த வரிகளையே உறுதி செய்யக் கூடிய நிலையிலே இருக்கிறார்களே தவிர அதை மறு பரிசீலனை செய்வதாக இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் ரிவிஷன் ஆபிசர்களை எல்லா நகராட்சிகளுக்கும் அனுப்பி இப்போது இருக்கிற அதிக வரியை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகராட்சியிலுள்ள மிருகக்காட்சி சாலை அமைந்திருக்கும் இடத்தை சென்ட்ரல் இரயில்வேக்கு கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. அப்படிக் கொடுக்கும்போது அந்த மிருகக் காட்சி சாலை வண்டலுருக்கு மாற்றப்படும் என்றும் அதைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பு மாநகராட்சியிடம் ஒப்படைக்கப்படும் என்றும் தெரியவருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. கா. காளிமுத்து : தலைவரவர்களே, அது வனத் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்படும்.

[1979 மார்ச் 23]

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : வனத் துறைக்கு மாற்றப்படும் என்று அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். மிக்க நன்றி. அது வர வேற்கத்தக்கது. ஏற்கெனவே இருந்த மிருகங்களில் பாதிக்கு மேல் செத்து விட்டன. இன்னும் இருக்கிற மிருகங்களும் செத்து விடாமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப் பற்றி எல்லாம் காட்டு இலாகா டிமாண்டிலே பேசிக் கொள்ளலாம். இப்போது உள்ளாட்சித் துறையைப் பற்றி மட்டும் சொல்லுங்கள்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : இன்றைக்கு நாடு சுதந்திரம் அடைந்து 32 ஆண்டுகள் ஆனாலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அம்பிகாபதி அவர்கள் பேசும் போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட தண்ணீர் இல்லை. மனிதனுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளில் காற்றும் தண்ணீரும் தான் இலவசமாகக் கிடைக்கக் கூடியவை. ஆனால், காற்று கிடைக்கிறது; தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை என்று கூறினார்கள்.

இன்றைய தினம் சேலம் மேட்டூரிலிருந்து வரக் கூடிய, குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தினால் செயல்படுத்தக்கூடிய குடிநீர்த் திட்டம் வழியில் இருக்கிற 10, 15 ஊர்களை இணைத்து வருகிறது. தாரமங்கலம், சூரமங்கலம், ஓமலூர் போன்ற பஞ்சாயத்துக்களையும் நகராட்சிகளையும் இணைத்து, வறட்சியாக உள்ள எல்லா ஊர்களுக்கும் அதிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்ட தண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் சேலம் இரும்பாலைத் திட்டம் இன்னும் ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளில் செயல்பட இருக்கிறது. அப்போது அதிகமான ஐஸ் நெருக்கம் ஏற்பட வழி இருக்கிறது. அந்த மக்கள் பெருக்கத்தின் தேவைக்கேற்ப மூன்றாவது குடிநீர்த்திட்டம் ஒன்றை நம்முடைய குடிநீர்-வடிகால் வாரியத்தின் மூலமாக இன்றைக்குப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருப்பதாக நம்முடைய அமைச்சரவர்கள் நேற்று மேல்வையில் அறிவித்ததாகத் தெரிகிறது. அதை உடனடியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றும் உடனடியாக நிறைவேற்றினால் சேலத்து மக்கள் அதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்ற நல்ல செய்தியையும் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து மாநகராட்சி நூல் நிலையங்களைப் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மாநகராட்சிக்கு உட்பட்ட நூல் நிலையங்கள் நல்ல முறையில் இல்லை. நான் ஒரு சில நூல் நிலையங்களைச் சென்று பார்த்தேன். அங்கெல்லாம் நியூஸ் பேப்பர் தான் படிப்பதற்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. மக்களிடமிருந்து வசூல் செய்த பணத்தைக் கொண்டு மாணவர்களுக்கும் சிறுவர்களுக்கும் நல்ல அறிவு ஊட்டக் கூடிய, விளக்கம் தரக் கூடிய புத்தகங்கள் அங்கே வாங்கி வைக்கப்படவில்லை.

1979 மார்ச் 23] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

1924 ஆம் ஆண்டு சென்னை திருவல்லிக்கேணியில் பை கிராப்ஸ் ரோடும் பிக் ஸ்ட்ரீட்டும் சந்திக்கும் இடத்தில் இந்துப் பத்திரிகை ஸ்தாபகரும், பத்திரிகை உலக பிதாவுமான ஜி. சுப்பிரமணிய ஐயர் அவர்கள் நினைவாக நூல் நிலையம் ஒன்று நிறுவப்பட்டு, மாநகராட்சியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அது பழுதடைந்த, பழுதுபட்டு நிலையில் காட்சி யளிக்கிறது. அதைச் சரியாகப் பேணி, நல்ல முறையில் அமைத்து, பத்திரிகைப் பிதாவான அந்தப் பெரியவரின் நினைவால் அமைக் கப்பட்ட அந்த நூலகத்தை மீண்டும் புத்தொளி பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் நகராட்சியில் 35 ஆண்டு காலமாக பாதாளச் சாக்கடை திட்டம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண் டிருக்கிறார்கள். இதனை நான் சேலம் நகரத்திற்காகச் சொல்ல வில்லை. மகாத்மா காந்தியடிகள் கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதாவது இந்த நாட்டில் மனிதனுடைய கழிவுப் பொருளை மனிதனே சுமக்கக் கூடிய நிலை போக வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறார். இது விஞ்ஞான காலம். விஞ்ஞானம் மிக வேகமாக வளர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே நவீன உலகத்தில் வாழ் கின்ற நாம் மனிதனுடைய கழிவுப் பொருளை மனிதனே சுமக்கக் கூடிய நிலையில் இருக்கின்றோம். இந்த நிலையைப் போக்க வேண்டும் என்ற அளவில் ஒவ்வொரு நகராட்சியிலு மாவது இந்த பாதாள சாக்கடை திட்டத்தை அமலாக்க முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்..... (மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப்பட்டார்)

திரு. சு. பாலன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவரவர்களே, வீட்டு வசதி மற்றும் நகர்ப்புற வளர்ச்சித் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக பேசுகிறேன்.

நகர்ப்புற மையங்கள் உள்ள மாநிலங்களில் தமிழகம் ஒன் றாகும். அதிகமாக மக்கள் தொகை கொண்ட சென்னை நகர் அதில் ஒன்றாகும். இவற்றின் வளர்ச்சியும் சீராக இல்லை. கிராமப் புறங்களிலிருந்து மக்கள் நகர்ப் புறங்களில் குடியேறு கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்வதற்கு குடியிருப்புகள் தேவைப் படுகிறது. இதனை நிறைவேற்றுவது மாநில அரசின் பொறுப் பாகும். இந்த நோக்கத்தை எய்த வேண்டி தமிழ்நாடு ஒருங் கிணைந்த நகர்ப்புற வளர்ச்சி திட்டம் என்ற புதிய திட்டம் ஒன்று 1978-79 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்தது. இதன் விளை வாக நகர்ப்புற நிலைமைகளைப் படிப்படியாக மேம்படுத்து வதற்கும், நகர்ப்புற மையங்கள் சிலவற்றின் விரைவான வளர்ச்சியைத் தூண்டுவதற்கும் திட்டங்கள் தீட்டப்படும். இவ் வாறு மேற்கொள்ளப்படும் திட்டங்களில் வீட்டு வசதி, தண்ணீர் வசதி, சாக்கடை வசதி, போக்குவரத்து வசதி, சரக்கு போக்குவரத்துவசதி, வணிக மையங்கள் ஆகியவை அடங்கும்.

[திரு. சு. பாலன்]

[1979 மார்ச் 23]

நகரத்தைப் போன்று கிராமப் புறங்களில் உள்ள பகுதிகளையும் மேற்கொள்வது என முடிவு செய்துள்ளது வரவேற்கப்படுகிறது. இங்கெல்லாம் கூட சாலை வசதி, கழிவு நீர் அகற்றும் வசதி, தெரு விளக்கு, தண்ணீர் வழங்குதல், கல்வி போன்ற வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதின் மூலம் கிராமங்களை மேம்படுத்தலாமென்ற திட்டம் நிறைவேற்றப்படுகிறது. இத்திட்டத்திற்கு இந்திய அரசு 50 சதவிகிதம் கடனுதவி வழங்கி வருகிறது. இத்திட்டம் 1979-80 ஆம் ஆண்டில் தொடர்ந்து செயல்படுத்தப்படுமென்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை பெருநகர் வளர்ச்சிக் குழுவிற்கென சென்னை பெருநகர் பகுதியின் நிழற்படங்களை ஆய்வு செய்யும் பணி தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இது சம்பந்தமாக வரை படங்களையும் ஆவணங்களையும் நுண்ணிய படச் சுருள்களில் பாதுகாக்க 2.09 இலட்சம் செலவில் இயக்குநர் அலுவலகத்தில் படச் சுருள் பதிவுக் கருவி அச்சாகும் பிரிவு ஒன்று 1979-80 ஆண்டில் நிறுவ முடிவு செய்துள்ளது வரவேற்கத் தகுந்தது.

சென்னை பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டத்தை உலக வங்கியின் நிதி உதவியுடன் 1977-78 ஆம் ஆண்டு முதல் அரசு செயற்படுத்தி வருகிறது. சென்னை நகரம் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற திட்டமிடுவதற்கென சென்னைப் பெருநகர் குழுமம் பெரு முயற்சி எடுத்து வருகிறது. அதற்கான பணியில் ஈடுபட்டுள்ளது.

குடிநீர் வழங்குதல், சாலைப் போக்குவரத்து, குடிசைப் பகுதி மாற்று திட்டங்கள், சமூக ஆதரவு திட்டங்கள் ஆகிய பல்வேறு துறை திட்டங்களை உலக வங்கி நிதி உதவித் திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக வகுத்து ஒருங்கிணைத்து வருகிறது. இதற்கு 1979-80-ல் வரவு செலவு திட்டத்தில் 14.05 கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

மணலி புறவெளி நகரையும், மறைமலை நகர் என்னும் புதிய நகரையும் (துணை நகரம்) உருவாக்கும் திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மணலியில் 198 ஹெக்டேர் பரப்பில் குடியிருப்பு தொகுதிகள் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. இதுகாறும் 543 வீடுகள் கட்டப்பட்டு அங்கு தொழிலாளர்களுக்கும், பிறருக்கும் விற்பனை செய்யப் பட்டிருப்பதாகவும், இரண்டாவது திட்டத்தில் 300 வீடுகள் கட்ட திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இங்கே ஒரு லட்சம் மக்கள் வாழ வகை செய்யப்படுமெனவும் சொல்லப்படுகிறது.

இப்படி உருவாக்குகிறபோது அங்கே குடிபுகும் தொழிலாளர்களும் மற்றவர்களும் தங்கள் பணிகளுக்குச் சென்றுவர பஸ் வசதி செய்வதற்கும், நல்ல பாதை வசதிகள் போடுவதற்கும் குடிநீர் வடிகால், திருமண மண்டபங்கள், பள்ளிகள், விளையாட்டுத் திடல் முதலியவைகளை முதலில் அமைத்துத் தரவும் ஏற்பாடு செய்ய கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1979 மார்ச் 23] [திரு. சு. பாலன்]

[பிற்பகல் 1-20]

மேற்படி அமைப்பின் கீழ் பெருந்திட்டமும், பகுதிவளர்ச்சித் திட்டமும் சென்னை மாநகருக்கும், அதன் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் உரிய விரிவான திட்டங்களை வகுப்பது ஆகிய அடங்குமென சொல்லியிருக்கிறது. சமுதாயத்தில் பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்ற மக்களுக்கு நன்மை அளிப்பதற்கான திட்டத்திற்கு உலக வங்கி 21.6 கோடி ரூபாய் கடனுதவி மத்திய அரசுக்கு வழங்கியுள்ளது. மத்திய அரசு இதை மாநில அரசுக்கு வழங்குகிறது. மேற்படி திட்டத்திற்கு 46.80 லட்சம் ஆகும். மொத்தச் செலவில் 50 சதவிகிதம் தமிழ் நாடு அரசு நிதியிலிருந்து செலவிடுகிறது. மனைகள் அதன் தொடர்பான பணிகள், குடிசைப் பகுதி மேம்பாடு, சமூகப்பணி, போக்குவரத்து ஆகியவற்றுக்கு கணிசமான அளவு முதலீடு செய்ய திட்டம் உள்ளது. மேலும் சிறு தொழில்களில் 4,000 வேலை வாய்ப்புக்கள், குடிசைத் தொழில்களில் 5,000 வேலை வாய்ப்புக்கள் உருவாக்கப்படும் என சொல்லப்படுகிறது. இப்போது மேற்படி பணிகளை மேற்கொண்டு, காண்டிராக்டர்களாக ஆளுங்கட்சியினரே நியமிக்கப்பட்டு பெருந்தொகை கொண்ட வேலைகளை ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இதனால் பெரும் ஊழல் நடைபெற்று வருகிறது.

எனது தொகுதியில் சாலை அமைக்கும் பணி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அந்தப் பணியை மேற்பார்வையிட சரியான குப்பர்வைசர்கள் கிடையாது. ஒப்பந்தத்தில் குறிப்பிட்டபடி வேலையைச் செய்யாமல் பெரும் கொள்ளை அடிக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பணிகளை மேற்பார்வையிட அந்தப் பகுதியில் உள்ள அனைத்துக் கட்சியினர் குழு ஒன்று அமைத்து சரியான முறையில் சாலை பணிகளும் மற்ற பணிகளும் செய்திவழங்குக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேலைக்கு ஆட்களை நியமிக்கும்போது பாரபட்சம் காட்ட வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேற்படி திட்டத்தை மேற்கொள்ள தமிழ் நாடு வீட்டு வசதி வாரியம், தமிழ் நாடு குடிசைப் பகுதிகள் மாற்று வாரியம், சென்னை மாநகராட்சி சமூக நலத்துறை, பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழகம், சென்னைப் பெருநகர் நீர்வழங்கு—வடிகால் வாரியம் ஆகியவை நிறைவேற்றும் எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆரம்பத்தில் சென்னை நகரில் வீட்டுவசதி வாரியம் குடிசைப் பகுதிகளை சீரமைக்கும் பணியில் ஈடுபடும்போது அவர்களுக்கு மனைகளைக் கையகப்படுத்தி முறையாக குடிசை அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட இடங்கள் பெரும்பாலும் பள்ளப் பகுதிகளாகவே இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் சரியான முறையில் சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி, வடிகால் வசதி இது போன்ற அடிப்படை வசதிகள் செய்யப்படவில்லை. தவிர அங்கு சுகாதாரம் மிகவும் மோசமடைந்துள்ளது. அங்கு குப்பைகளை அகற்றுவதில்லை. இதனால் அங்குள்ளவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதனை போக்க பள்ளப் பகுதிகளுக்கு மேலான இடமாக உருவாக்கித்

[திரு. சு. பாலன்]

[1979 மார்ச் 23]

தரவேண்டும். அடிப்படை வசதிகளைச் செய்வதற்கு இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் அவர்களுக்கு ஆவனச் செய்யக் கேட்டுக் கொள்வதோடு சென்னை நகரைப் பொறுத்தவரை விளையாட்டுத் திடல்கள் மிகக் குறைவாக உள்ளது. இதனை அதிகமாக உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக எனது தொகுதியான பெரம்பூர் தொகுதியில் வீட்டு வசதி வாரியம், குடிசை மாற்று வாரியம், அரிசனத் துறை போன்ற துறைகளுக்கு சம்பந்தப்பட்ட குடிசை பகுதிகள் உள்ளன. இங்கெல்லாம் மழைக்காலத்தில் பெய்யும் மழைநீர் தேங்கி வீடுகளில் புகுந்துவிடுகின்றன. மழைநீர் வடிய சரியான கால்வாய் அமைக்கப்படவில்லை. இந்தப் பகுதியில் எந்தவிதமான முன்னேற்றமும் இதுவரையில் காணப்படவில்லை. இங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள குடிசைகளை மாற்றி நல்ல வீடுகளாக அவர்களுக்கு கட்டித்தர வேண்டும் அல்லது அவர்களே, கட்டிக் கொள்வதற்கு அரசு மான்யமும் கடன் உதவியும் கொடுக்கவேண்டும். தவிர இங்கெல்லாம் குப்பைகளை அகற்ற மாநகராட்சிக்கு அதற்கான செலவினங்களை ஈடு செய்யும் வகையில் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு அந்த இடங்களை உரிமை ஆக்கித்தர வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரிசனத்துறைக்குச் சொந்தமான பகுதியை உடனடியாக சென்னை மாநகராட்சியோடு இணைத்து அங்கு எல்லா வசதிகளும் மாநகராட்சியே செய்ய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். வெங்கடேசபுரம் காலனி வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு உட்பட்டது. அங்கு கட்டப்பட்ட வீடு னுக்கு அரிசனங்களிடத்தில் நீண்ட வருடங்களாக வாடகை வாங்கப்படுகிறது. இந்தத் கட்டிடங்களை அவர்களுக்கே சொந்தமாக ஆக்கித்தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வினாசர்பாடி, பர்மா மக்கள் வாழ் பகுதியில் சாஸ்திரிநகர், பக்தவத்சலம் நகர் ஆகிய பகுதிகளில் வாழும் மக்களுக்கு வீடு கட்டித்தர திட்டம் உள்ளது. அங்கு குடிநீர் குழாய்கள், வடிகால் குழாய்கள் அமைக்கப்படவில்லை. ஆனால் சாலைகளை மட்டும் பெருநகர் திட்டத்தின் கீழ் போடுகிறார்கள். அதுவும் சரியான முறையில் போடவில்லை என அங்குள்ளவர்கள் கூறுகிறார்கள். முதலில் ஒரு குடியிருப்புப் பகுதி கட்ட நிர்மாணிக்கப்படும் பொழுது, முதலில் குடிநீருக்காகவும், சுழிவு நீருக்காகவும் குழாய்கள் அமைக்கப்படும். அதன் பிறகுதான் பாதைகளைப் போடுவார்கள். ஆனால் இங்கு அப்படி செய்யாத காரணத்தால் நமக்கு வீடுகள் கட்டித்தரும் திட்டம் உருவாகுமா என்ற கேள்வியை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் நிறைவேற்றித்தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

1979 மார்ச் 23]]திரு. சு. பாலன்[

திரு. சின்னசேலம் மா.சுப்பிரமணியம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நல வளர்ச்சி மானியத்தின் மீதும், நகர்ப்புற பகுதி மேம்பாட்டு மானியத்தின் மீதும் பேசுகின்ற வாய்ப்பு பெற்ற நான், முதற்கண் என் தொகுதியிலே உள்ள கள்ளக்குறிச்சி பேரூராட்சியை, நகராட்சியாக மாற்றியதற்காக, இந்த அரசு முன் வந்திருப்பதற்காக மனதாரப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன். அதற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி மாற்றுகின்றபோது, ஒருசில கோரிக்கைகளை இங்கே நான் முன்வைக்க வருகிறேன். இங்கே நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் செய்யும்போது, குறிப்பாக ஆசிரியப் பெருமக்கள் எத்தனை பேர்கள் அங்கே இருக்கவேண்டுமென்று ஒரு நிலையை உருவாக்கி, அதை நகராட்சியாக மாற்ற வேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக, இந்த மானியத்திலே ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்திலே சென்ற ஆண்டு 161 வட்டாரங்கள் முழு பயன்பெற்றிருக்கின்றன. அப்படி ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தில் சிறு விவசாயிகள் மேம்பாட்டுத் திட்டத்திலே 130 வட்டாரங்கள் பயன் பெற்றார்கள். ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தினால் 31 வட்டாரங்கள் பயன்பெற்றன. இந்த 1979-80 ஆம் ஆண்டில் மேலும் 50 வட்டாரங்கள் எடுக்க முன்வந்திருப்பதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அப்படி 30 வட்டாரங்களை எடுக்கின்றபோது என்னுடைய சின்னசேலம் மிகவும் வறட்சியான பகுதியாகும். வறட்சி மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் இதை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதைப் போலவே, கிராம முழு வளர்ச்சி, கிராம மேம்பாட்டுத் திட்டங்களுக்கு இந்த அரசு மிகவும் அக்கறையுடனும், ஆர்வத்துடனும் தீவிர கவனம் செலுத்தி வருகிறது. அதனை கிராமங்களிலே உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் பாராட்டுகிறார்கள். இதற்காக இங்கே நிதி ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது கண்கூடாகத் தெரிகிறது. அது பாராட்டத்தக்கதாகும். இவைகளுக்காக 1976-77-லே இங்கே ரூ. 11,625 லட்சமாக இருந்தது, 1977-78-லே ரூ. 13,255 லட்சமாகவும், 1978-79-லே ரூ. 14,307 லட்சமாகவும், 1979-80-ல் ரூ. 18,156 லட்சமாகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கும்போது, ஊர் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக இந்த அரசு நல்லதொரு திட்டத்தை தீட்டி, அதற்காக அதிக நிதி ஒதுக்கியிருப்பதற்காக நான் இந்த அரசைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதைப் பேசுகின்றபோது, இன்னொரு கருத்தையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாண எரிவாயு தயாரிக்கும் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ்நாட்டிலே சின்னசேலத்தில் 4 பேர்கள் இந்த சாண எரிவாயு திட்டத்திலே மின்சாரம் தயாரித்து வருகிறார்கள். இதை நம்முடைய உள்ளாட்சித்துறை

[திரு. சின்னசேலம் மா. சுப்பிரமணியம்] [1979 மார்ச் 23]

செயலாளர் அவர்கள் வந்து பார்த்திருக்கிறார்கள். அங்கே இதன் மூலம் பம்பு செட்டுகள் வைத்து, கிணற்றிலே இருந்து தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள். இது தமிழ் நாட்டிற்கே ஒரு முன் மாதிரியாக இருப்பதால், மேலும் இத்திட்டத்திற்கு இங்கே ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும், உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அளவுக்கு இங்கே நம்முடைய அரசு கிராம மக்களுக்கு நன்மை செய்கின்றபோது, நகரப்பகுதியிலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு எந்த அளவுக்குச் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கும் போது, சென்னைப் புற நகரிலே மறைமலை தொழில் நகர் ஏற்படுத்துவதற்கு முன்வந்திருக்கின்ற இந்த அரசை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அங்கே ஒரு லட்சம் பேர்கள் வாழ்வதற்காக ஒரு பகுதியை ஏற்படுத்தி, அங்கே அம்பத்தூர் தொழிற்பேட்டையை போல் ஒரு தொழிற்பேட்டையை உருவாக்குகின்ற முயற்சிக்கு இந்த அரசுக்கு நான் பாராட்டுத் தெரிவிக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதேபோல், கோயம்பேட்டிலே, கொத்தவாஸ்காவடிப் பகுதியை அங்கே அமைப்பதற்காக, இங்கே உள்ள அந்தக் கடைகளை எல்லாம் எடுத்துவிட்டு, 3,000 கடைகளை அமைக்க ஒரு புதிய திட்டத்தை ஒரு அங்காடியை திறப்பதற்காக முன்வந்திருப்பதை நான் உண்மையிலேயே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தது, குடிநீர் பிரச்சனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். குறிப்பாக, திண்டுக்கல் சட்டமன்ற உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுள்ள பிரச்சனையைப்பற்றி நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 50 ஹார்ஸ் பவர் பம்பு செட்டு வைத்து குடி தண்ணீர் வசதி செய்யப்பட்டு வந்தது, ஆனால் இன்றைய தினம் 170 ஆர்ஸ் பவர் வைத்து, 17 லட்சம் செலவில் இரண்டு மாத காலத்திலே அந்தப் பகுதி மக்கள் அக்தனை பேருக்கும் குடி தண்ணீர் வசதி கிடைக்கின்ற அளவிற்கு குடிநீர் வடிகால் வாரிய மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் இந்த அரசு நன்மை செய்ய இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இங்கே பேசுகின்றபோது, இன்றைய தினம் எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் சிலர் பேசினார்கள். சென்னைப் புற நகரிலே உள்ள மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதியும், குடிசை மாற்று வாரியத்தின் மூலம் குடிசைவாழ் மக்களுக்கு நன்மைகள் செய்யவும், உலக வங்கியிடமிருந்து உதவி பெற்று, குடிசைவாழ் மக்களுக்கு மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் வசதிகள் செய்து வருகிறது. நான் இதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

அடுத்து நகராட்சித் தேர்தல் வருகிற வரையிலும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் அனுமதியோடு மன்றத்தின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

1979 மார்ச் 23]

[பிற்பகல் 1-30]

திரு. சின்னசேலம் மா. சுப்பிரமணியன்: எந்த நோக்கத்தில் பேசப்பட்டது என்பதை நான் அறிவேன். சென்னை நகர மக்கள் எல்லாம் அன்றைய தினம் எந்த நிலையில் இருந்தார்கள். இன்றையதினம் எந்த நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாட்டு மக்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டு அரசியலில் ஒமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியாரிலிருந்து பெருந் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் வரை முதலமைச்சர்களாக இருந்தவர்கள் ஒரு முறை முதலமைச்சர் பதவியிலிருந்து இறக்கப்பட்டவர்கள் மீண்டும் முதலமைச்சராவது இல்லை என்பதை எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதை யாராவது எந்தக் கனவாவது கண்டு கொண்டிருந்தால், அந்தக் கனவுகள் பலிக்காது என்பதற்காகச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைச் சொல்லுகிறபோது சென்னை மாநகரத்தில் சென்ற ஆண்டு வெள்ளம் வந்து ஏகப்பட்ட நஷ்டங்கள் ஏற்பட்டு தொகுதி மக்கள் மிகுந்த துன்பத்திற்கு ஆளானபோது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறபோது 'ஏசியா மாகசின்' என்ற பத்திரிகை உலகம் முழுவதும் 10 மில்லியன் காப்பிகள் சர்க்குலேட் ஆகக் கூடிய பத்திரிகையில் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி. ஆரைப்பற்றி வந்திருக்கிறது. He likes to keep the Popular touch என்று வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

When floods ravaged India, Ministers customarily grab a headline or two by going on an aerial inspection tour of the devastated area but Tamil Nadu Chief Minister M. G. Ramachandran is no ordinary politician: he continues to be Tamil filmdom's most popular matinee idol. So when Madras City was recently flooded by heavy rains M.G.R. seized the opportunity to mingle with his fans. A rumble of approval went up as he waded into muddy waters unmindful of that his spotless white sarang was soaking up the dirt, naturally, accompanion photographers had a field day.

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்த மாகசின் 10 மில்லியன் காப்பிகள் உலகம் முழுவதும் விற்பனையாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அதாவது ஒரு கோடி பிரதிகள் விற்பனையாகக் கூடிய அந்தப் பத்திரிகையில் புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்களைப் பற்றி எந்த அடிப்படையில் பாராட்டி எழுதியிருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்து பார்க்க வேண்டும். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் எங்களுடைய புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். Not only a Politician but also a statesman என்று சொல்வதற்காகத்தான்.

இந்த மானியத்தின்மீது அதிகமாகப் பேச நேரம் கொடுக்கப் படவில்லை என்றாலும் ஒரு சில கோரிக்கைகளை நான் சொல்லியாக வேண்டும். நம்முடைய நகராட்சி மன்றங்களில் பணிபுரிந்து 1—4—1970-க்கு முன் ஓய்வு பெற்றவர்களுக்கு அட்ஹாக் பென்ஷன் 50 ரூபாய் என்று கொடுப்பதை முடிந்தால் 100

[திரு. சின்னசேலம் மா. சுப்பிரமணியன்] [1979 மார்ச் 23]

ருபாயாகச் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன், அதைப் போல் உடுமலைத் தொகுதியில் சங்கராமநல்லூர் டவுன் பஞ்சாயத்தில் எந்தவிதமான வரி வசூலும் இல்லை, அலுவலர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலை. ஆகவே டவுன் பஞ்சாயத்தை சாதாரண பஞ்சாயத்தாக ஆக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சின்ன சேலம் தொகுதியில் ஒருங்கிணைந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தில் முழு கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தில் என்னுடைய பகுதியில் குறைந்தது நான்கு கிராமங்களையாவது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டு இந்த மானியத்தை வரவேற்று முடிக்கிறேன். நன்றி வணக்கம்.

*திரு. எம். சுந்தரம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நலத் திட்ட மானியத்தின்கீழ் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்ல அனுமதித்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக சமுதாய நலத் திட்டம் என்பது கிராம மக்களுக்கு கிராம மட்டத்திலே அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை, கோரிக்கைகளை, நிறைவேற்றுகிற திட்டமாகும். பொதுவாக, பஞ்சாயத்துக்கள் சாலை வசதி, குடிநீர் வசதி, பள்ளிக் கூட வசதி ஆகிய இந்த மூன்று வசதிகளையும் பெற்றிருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து அதிலே எந்த ஒரு வசதி இல்லையோ அதைக் கிடைக்கச் செய்வது ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் கடமையாகும் என்பதுதான் முதல் தீர்மானம்.

இன்றைக்கு சாலை வசதி என்று எடுத்துக் கொண்டால் ஜில்லா போர்டு நாளிலிருந்து, தாலுகா போர்டு நாளில் இருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அமைந்தது வரை இதுவரை சாலைகள் சரியாக அமையவில்லை. ஒரு கிராமத்திலிருந்து இன்னொரு கிராமத்திற்குப் போக வேண்டுமென்றால் கட்டை வண்டியில் தான் செல்ல வேண்டும். காரில் செல்ல முடியாது. லாரிகள் பஸ்கள் செல்ல முடியாது. பார்மேஷன் ஆப்ரோட்ஸ் என்பதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. நடுவிலே ஓடைகள், வாய்க்கால்கள் குறுக்கிடுவதால் சரியாக சாலை வசதி செய்ய முடிவதில்லை, ஆகவே, சாலைகளை அமைக்கும்போது பாலங்களை அமைக்கவும் திட்டமிட வேண்டும். சாலைகளைச் சரியான முறையிலே பயன்படுத்தவேண்டுமென்றால் சாலைகளிலே குறுக்கிடும் ஓடைகள், வாய்க்கால்களின்மேல் பாலங்களைக் கட்டித் தர வேண்டும். அந்தப் பாலங்களை அமைத்து சாலைகளிலே தார் போட்டு அவைகளைத் தார் ரோடுகளாக ஆக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எல்லா கிராமங்களுக்கும் மினி பஸ் விட வேண்டுமென்ற கோரிக்கைகள் விடப்படுகின்றன. ஆனால் இப்போதுள்ள சாலைகள் பஸ்களை விடுவதற்கு லாயக்கு இல்லாததாக உள்ளன. திருக்கோயிலூர் பேரூராட்சி எல்லைக்குள்

1979 மார்ச் 23]

[திரு. எம். சுந்தரம்]

நெடுஞ்சாலை ரோடுகள் குறுக்கிடுகின்றன. அங்கே ரீடெயினிங் வால்ஸ் கட்டிக் கொடுத்து சாக்கடை வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும். என்னுடைய பேரூராட்சியில் உள்ள எல்லா வார்டுகளிலும் டிரெய்னேஜ் கட்டியாகி விட்டது. இன்னும் கட்டாமல் மிச்சம் இருப்பது நெடுஞ்சாலையின் இரு புறங்களும் தான். ஆகவே டிரெய்னேஜ் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ரோடுகளைப் போடுகிறபோது ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே லேபர் கான்ட்ராக்டர் சொஸைடி என்ற பெயராலே முறை கேடான நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் விடப்படும் வேலைகளை லேபர் கான்ட்ராக்ட் சொஸைடி மூலமாக எடுத்து 5 பர்சன்ட் கமிஷன் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுச் செய்கிறார்கள். ஆனால் அதே நேரத்திலே அவர்கள் டெண்டர்கள் கேட்டு வேலை செய்கிறபோது 40 பர்சன்ட் என்ற முறையிலே கொடுக்கிறார்கள். 45 ஆயிரம் ரூபாய்க்கு ஒரு வேலை இருக்கிறது என்றால் லேபர் கான்ட்ராக்ட் சொஸைட்டிக்கு 5 சதவீதம் கமிஷன் என்ற முறையிலே தரப் படுகிறது. ஆகவே லேபர் கான்ட்ராக்ட் சொஸைட்டிக்கு கான்ட்ராக்ட்களைக் கொடுக்கக்கூடாது. அந்த சொஸைடியை அபாலிஷ் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு சாலைப் பராமரிப்பிற்காக அதிகமான நிதி ஒதுக்கவேண்டும். தற்போது என்னுடைய மாவட்டத்திலே 5 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. அந்த ஆலைகளுக்குச் செல்கின்ற சாலைகள் அபிவிருத்திக்கு என்று சுகர்கேன் செஸ் பண்ட் நிதி என்று அதிகமாக இருக்கிறது. அந்த நிதியை வைத்து அந்தச் சாலைகளை தார்சாலைகளாக அமைத்து போக்குவரத்து நல்ல முறையிலே நடக்கக்கூடிய வகையிலே செப்பனிட்டுக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் கொடுக்கவில்லை. வீராணம் குடிநீர் திட்டத்திற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட பைப்புகள் அப்படியே கிடக்கின்றன, கிராமங்களுக்குக் குடிநீர் கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே கிரவுண்ட் லெவல் ரிசர்வாயர் அமைத்து அந்த பைப்புகளைப் பயன்படுத்தி அவைகளின் மூலமாக தண்ணீர் வழங்கவேண்டுமென்ற யோசனையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே கிராமங்களிலே பள்ளிக் கூடங்களுக்குக் கட்டடங்கள் கிடையாது. மரத்தடியிலும், கூரைக்கட்டடங்களின் கீழேயும் தான் பள்ளிகள் நடக்கின்றன. ஆகவே நிரந்தரமான கட்டடங்கள் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சுந்தரம்]

[1979 மார்ச் 23]

திருக்கோயிலூர், சங்கராபுரம், உளுந்தூர்பேட்டை ஆகிய தாலுக்காக்களில் கல்லூரி வசதி கிடையாது. ஆகவே அங்கே படிக்கிற மாணவர்கள் கல்லூரிக்குச் செல்லவேண்டுமென்றால், 25 மைல்கள் தூரத்திற்கு அப்பாலுள்ள கல்லூரிக்குத்தான் செல்ல வேண்டும். அரியூரில் ஒரு ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளி இருக்கிறது. அங்கே 40 ஏக்கர் காலி இடம் இருக்கிறது. அங்கே கல்லூரி அமைக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் பங்குத் தொகை இப்போது இல்லாவிட்டாலும் தனியாக அரசு அறிவித்தாலும் வழங்குகிறோம், அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே ரிஷிவந்தியம் வட்டாரத்திலே மருத்துவ வசதி கிடையாது. இப்போது மருத்துவ மனை வாடகைக் கட்டடத்தில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது, அரியூரிலே இருக்கிற அலுவலகத்திற்கு பின்னாலே ஒரு குடும்பக் கட்டுப்பாட்டு நிலையம் இருக்கிறது. அதைக் கட்டி நான்காண்டுக்காலமாக செயல்படாமல் மூடப்பட்டுக் கிடக்கிறது. அதனால் குடும்பக் கட்டுப்பாடாக இல்லாமல் பெருக்கக் கூடிய காரியம் தான் அங்கே நடைபெறுகிறது. நான்கு வருடங்களுக்காக கட்டப்படாமல் இருக்கிற அந்த நிலையத்தைச் செயல்படும்படி ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் 374 பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் 391 இருக்கின்றன. ஒரு ஊரில் இரண்டு கூட இருக்கின்றன, ஆகவே ரிஷிவந்தியத்திலே இரண்டு பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் ஏற்படுத்தி மக்களுக்கு மருத்துவ வசதியை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-40].

திருக்கோயிலூர் தாலுக்கா தலைமையிடமாக இருந்தும், அங்குள்ள மருத்துவ மனையில் எக்ஸ்ரே வசதி இல்லை, லேபரட்டரி வசதி இல்லை, ஆப்பரேஷன் தியேட்டர் வசதி இல்லை. மக்கள் விபத்திற்கு உள்ளாகும்பொழுது 45 மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள கடலூருக்குச் சென்று எக்ஸ்ரே எடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இதற்காக 100 ரூபாய், 200 ரூபாய் செலவாகும். ஆகவே, ஒவ்வொரு தாலுக்கா மருத்துவமனை

1979 மார்ச் 23]

[திரு. எம். சுந்தரம்.]

யிலும் எக்ஸ்ரே பிரிவும், ஆபரேஷன் தியேட்டரும், லேபரட்டரி வசதியும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, இந்தப் பகுதியிலுள்ள ஏரிகள் மேடிட்டு உள்ளதால் கொள்ளளவு எவ்வளவு தண்ணீர் பிடிக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்குப் பிடிக்காமல் இருப்பதால் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. ஏரியின் நடுவில் மேடிட்டுள்ள இடங்களை டி.சி.ஆர்.மூலமாகத் திட்டம் தீட்டியாவது மேட்டைக் குறைத்து தண்ணீர் கொள்ளளவு பிடிக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இலாக்கா மூலம் பராமரிக்கப்படும் திருக்கோயிலூரிலுள்ள ஏரி பொதுப்பணித் துறை ஏரியாக இருந்தாலும், தனியாரின் மேலாதிக்கம் அதிகமாக இருக்கிறது, அதைக் குறைக்க வேண்டும். மீன் பிடிப்பதில் பேரூராட்சிக்கும், ஊராட்சிக்கும் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருக்கோயிலூரில், மலட்டாறு பகுதியில் தண்ணீர் விடுவதில்லை, இதனால் அந்தப் பகுதி கரம்பாக இருக்கிறது. மிராசு தார்கள் பக்கத்து நிலங்களை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு நிலங்களை மேலும் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு இலட்சம் ஏக்கர்களுக்கு மேல் மலட்டாறு பகுதியைச் சேர்ந்த நிலம் இருக்கிறது. அதைக் கையகப்படுத்தி, ஏழை விவசாயிகளுக்குத் தலைக்கு மூன்று ஏக்கர்கள் வீதம் கொடுத்தால் அந்த ஏழை மக்கள் பலனடைவார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மேல் நாடுகளில் நகரங்களின் நடுவில் ஓடும் நதியின் இரு புறமும் சுவர் கட்டி, சாலை அமைத்து, பூங்காக்கள் அமைத்துப் பராமரித்து வருகிறார்கள். அதைப் போல, நம்முடைய நகரத்திலே ஓடும் கூவம் நதியின் இருபக்கங்களிலும், வீராணத்திற்குச் செய்யப்பட்ட குழாய்களை அமைத்து, கிழிவு நீரை அகற்றி விட்டு, மற்ற இடத்திலே சாலைகளை அமைத்து, நல்லமுறையில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும். அங்கே உள்ள ஆணையாளரை அவரது செயலாளராகச் செயல்படச் செய்ய வேண்டும். ஆணையாளர்கள் விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளுக்கு ஆணையிட்டால் மதிப்பதில்லை. ஏனென்று கேட்டால், மேலதிகாரிகள் உத்தரவிட்டால் தான் செய்ய முடியுமென்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையை நீக்க, ஒற்றுமையாக நிர்வாகம் நடாப்பதற்கு வேண்டுமென்றால் எக்ஸ்டென்ஷன் அபிசர்கள் கமிஷனரின் கீழ் செயல்படும் அளவிற்கும், கமிஷனர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவரின் செயலாளராகச் செயல்படும் அளவிற்கும் செய்ய வேண்டும்.

[திரு. எம். சுந்தரம்]

[1979 மார்ச் 23]

நிர்வாக வசதிக்காக ஒரு மாவட்டமாக இருப்பதை இரண்டாகப் பிரிப்பதைப்போல, தமிழ்நாட்டையும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். தென் மாநிலம் என்றும், வட மாநிலம் என்றும் அமைத்து, இரண்டு அமைச்சரவைகளை ஏற்படுத்த இந்த அமைச்சரவை சிபார்சு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, இங்கேயுள்ள மேல் சபையைக் கலைத்து விட்டு இரண்டு அமைச்சரவைகளைத் தமிழ்நாட்டிலே ஏற்படுத்துவதற்குச் சிபாரிசு செய்ய வேண்டும். ஆகையால், நம்முடைய தென் மாநிலத்திலே மூன்று தமிழ் பேசும் மாநிலங்கள் இருக்கின்றன என்ற பெருமையும் உண்டு. அத்துடன், குறுகிய பகுதியாக இருந்தால் வளர்ச்சிக்கும், நிர்வாகத்திற்கும் வசதியாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மின்சார வசதி வழங்குவதுபற்றி எடுத்துக்கொண்டால், பல்புகளைக் கடையிலே வாங்கும்பொழுது சில தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. அவ்வாறு தவறுகள் ஏற்படா வண்ணம் இருக்க, பல்புகளிலும், டியூப்லைட்டுகளிலும் 'எல்.ஏ.', அல்லது 'ஊராட்சி' அல்லது 'ஊராட்சி ஒன்றியம்' என்ற முத்திரையிட்டு வழங்கினால் தவறுகள் நேராமல் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நமது சர்க்காருக்கு விமானங்களும், ஹெலிகாப்டர்களும் வாங்குவதுபற்றி யோசனை இருக்கிறது. உளுந்தூர்பேட்டையிலும், வேலூரிலும் ஏரோடிராம்கள் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு விமான நிலையங்களையும் புதுப்பித்து, விமானங்கள் செல்ல வசதி செய்து, லோகல் சர்வீஸ், மாநிலத்திற்குள்ளேயே விமான சர்வீஸ் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

(1) அறிவிப்புகள்.

(இ) பேரவை அலுவல் குறித்து.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்று (1979 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 23 ஆம் நாள்) கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் எடுத்த முடிவுகளின்படி, ஏற்கெனவே எடுத்துக்கொள்வதாக அறிவிக்கப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய நிகழ்ச்சி நிரலில் கீழ்க்கண்டவாறு மாறுதல்கள் செய்யப் பெற்றுள்ளன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்: